

H1 There,
dagelijks worden er over de gehele wereld miljoenen dieren ontworpen aan mens-
ontwaardige proeven in wetenschappelijke, universitaire, industriële en mili-
taire laboratoria. De meest uiteenlopende diersoorten komen voor deze fol-
terpraktijken in aanmerking. Vooral honden, katten, hamsters, apen, schapen,
ratten, muizen, guinese biggen en konijnen worden dikwijls zonder verdoving
en zonder degelijke naverzorging aan de lopende band opengesneden, levend
geveld, met talrijke virussen besmet, vergiftigd, bestraald, psychisch gemar-
teld, en aan de meest pijnlijke experimenten blootgesteld. Apen, hamsters,
konijnen, ratten en muizen worden voor deze proefnemingen speciaal gekweekt.
Massaal.orgesloten met het oog op een gewisse dood. Katten en honden worden
meestal opgekocht op onenbare dierenmarkten en asielen. Ook straatkatten en
-honden worden weggelokt en gevangen om te verdwijnen op de altaren van de
wetenschap. De vele voorstanders van vivisectie willen ons doen geloven dat
we niet zonder experimenten kunnen....er zijn echter wel degelijke alternatieven
hier enkele voorbeeltjes.....

1) In Japan zorgt een strengere wetgeving ervoor dat op vivisectie het aantal
toeleveringsbedrijven voor proefdieren met 20% gezakt is, en dat er momenteel
veel gebruik wordt gemaakt van alternatieve onderzoeksmethoden.

2) Gesofistikeerde computer simulaties van het menselijk lichaam geven ook zeer
nauwkeurige resultaten. Ook kan men gebruik maken van androïde robots die
hoesten, kwijlen, bloeden enz.... heel doeltreffend in de pedagogie van
tandartsen, anesthesisten enz.....

3) Er is ook de mogelijkheid om producten te testen op vitro-gekweekte cellen.

4) Mathematische modellen waardoor men met behulp van gegevens uit klinische
geneeskunde zeer complexe vergelijkingen kan opstellen die de verschillende
systemen van het lichaam voorstellen.

5) Audio-visuele middelen, statistieken, chemische analyse.....

Enz enz enz enz enz.....
Proeven die op dieren worden gedaan wil zogenaamt ten dienste van de mens zijn
voor dit welzijn word 1/3 van de proefdieren gebruikt voor geneeskunde.

Apen worden drugs toegediend, apen die grote hoeveelheden cocaine toegediend
hadden aten van de pijn hun eigen tenen en vingers op voordat ze stuiptrekkend
de geest gaven. Hiermee heeft men bewezen dat drugs slecht voor de gezondheid
is en de mens ertoe aanzet dingen te doen waar hij zelf niets van weet.

Dieren worden ingespoten met pest, cholera e.a. ziektes die bij de mens reeds
volkomen verdwenen zijn. Dan word er nog 1/3 van de proefdieren gebruikt voor
militaire doeleinden. Dus om NOG meer geraffineerde technieken te ontdekken

O. DE MENS TE DODEN. Dieren worden als schietschijven gebruikt voor kogels uit
te testen. Ja, inderdaad zoveel proeven worden er gedaan om het doden van de
mens te perfectioneren. Vele soorten gassen worden op dieren getest, ook worden

er veel testen gedaan om de nevenverschijnselen van een nucleaire oorlog te ken-
nen en dan tegen te gaan. Dan worden er nogmaals 1/3 van de proefdieren ge-
bruikt voor de cosmetica. In ons land worden geen proeven gedaan om de verzorg-

ende en decoratieve werking van cosmetica na te gaan. Wel worde er dierenproev-
en uitgevoerd om de eventuele schadelijkheid te testen die het product kan geven

De belangrijkste standaardtesten zijn de L.D 50 test, de huid en oogirritatie-
proef en het overgevoeligheidsonderzoek. Ik zou die testen wel willen uitleggen
en aantonen hoe pijnlijk ze weeral zijn maar daar is mijn flyer te klein voor.

Dan worden er nog duizende proeven op dieren gedaan die in het geheel **NIET**
nodig zijn en voor niets nut hebben. Een paar voorbeeltjes.....

Reeds gedurende anderhalve eeuw word dezelfde proef herhaald namelijk nagaan
hoelang het duurd eer een hond zonder eten sterft. Konijnen moeten hun leven
lang, onder een kapje, sigarettenrook inademen tot ze aan de teer creperen

(Roken zou wel eens schadelijk kunnen zijn voor je gezondheid????) enz.....

ANTI-VIVISECTIE is een organisatie die zich inzet tegen de bovenvermelde feiten

Ik verkoop dingen die, te maken hebben met vivisectie, dieren mishandeling enz...

(T-shirts, stickers, badges, cassettes (hardcore and more), EP's enz)

Wil je de verkooplijst van anti vivisectie of je wil gewoon meer info over
vivisectie schrijf dan naar mij (zie onderstaand adres). Ook steungeld, reacties
eventuele suggesties, hulp(?) kan je kwijt op onderstaand adres. Als er mensen
zijn die CASSETTES/PLATEN/BOEKJES.... in verband met of ten voordele van dieren

laat eens iets horen of zend wat exemplaren met de prijs voor het totale pakket
IK WIL ZE GRAAG VOOR JOU VERKOPEN. Als je schrijft steek er dan wel AUB een
postzegel van 15 fr bij, we zijn hier maar met 2 man mee bezig en anders word het

financieel niet haalbaar. **THANKS!**

VER. EEN VAN WWW.ANTI-VIVISECTIE-
GORIS GERT
SCHRIEKSBAAN 173
2850 KEEBBERGEN
BELGIE

AVERECHTS - DRIEMAANDELIJKS * TIJDSCHRIFT - EERSTE TRIMESTER '89 - JAARGANG 1 NR 4 - V.U.: LUDO MEERSMAN - GROENLANN 33 - BSSD HERLELE
AFGIFTE KANTOOR: 9620 ZOTTENHEIM 1 - KOSTPRIJS: 30 Belgische Franken of 2 Nederlandse Gulden

KOLOFON EDITO

KOLOFON

AVERECHTS nr 4 1989

DRIEMAANDELIJKS AUTONOOM
JONGERENBLAD

REDAKSIEADRES:

PB 51

9620 ZOTTEGEM 1

BELGIEJE

ABONNEMENTEN:

150 Bfr of fl 8,-

voor één jaar

(min. 4 nrs/100 blz)

DEADLINE: eind juli '89

INHOUDSOPGAVE:

p 1 : voorkant

p 2 : edito

p 3 : our war for a world to
live

p 5 : studenten in opstand

p 6 : rijkswachtterreure

p 7 : oproep antifascistische
demonstratie

p 9 : andere vredesbeweging

p 12: Chantal Paternostre

p 19: \$hell

p 20: poster, einde

AVERECHTS

postbus 51

B-9620 Zottegem 1

België

Zo. Terug van (bijna) weggeweest. Dit nummer komt zowat een half jaar te laat. Toch onze excusjes daarvoor, alhoewel die daar weinig zullen aan veranderen. Nou ja, les excuses sont fait pour s'en servir, of zoiets toch, mijn Frans is nu ook niet je dat. Sinds het vorige nummer zijn er wat interne problemen geweest, een zwaar onderbemenste redaksie als gevolg, en bovendien veel te weinig tijd. Komt daar dan nog eens bij dat de vorige nummers een finansjele put hebben nagelaten, en dat zijn dan zowat de redenen van het laattijdig verschijnen van dit nummer. Maar nu zijn de meeste problemen min of meer opgelost (uitgezonderd het finansjele) en we beloven dan ook plechtig dat vanaf heden Averechts opnieuw regelmatig zal verschijnen. In dit nummer vind je voornamelijk overgenomen artikels, te wijten aan tijdsgebrek van onzentwege, en verder ook nog een oproep voor de APF-betoging op 25 april, die jullie waarschijnlijk te laat zal bereiken, maar dat is dan niet onze fout maar die van de Gentse gemeenteraad, die de datum veel te laat vrijgaf.

Tenslotte ook nog even herhalen, dat al wie op gelijk welke manier wil meewerken aan dit verschijsel, dit steeds mag laten weten. Vrij flauwe edito, maar dat past dan bij dit nummer. Volgend nummer zal voor de zomervakantie zijn, dikker en beter, en op tijd. En da's beloofd. Wij, schrijver van deze inleiding, hebben besloten en besluiten ermee op te houden voor deze keer. 't Is al welletjes geweest. In de hoop op enige reaksie van uwentwege, tekenen wij, hoogachtend,

Veel dank: Frank G.,
en alle anderen

AVERECHTS
PB 51
9620 ZOTTEGEM 1
BELGIEJE

En voor diegenen onder U die dezer dagen nog het lef hebben optimisties te zijn, onthoud dit goed; all that lives is born to die

Abonnementen & financiële steun zijn hard nodig.
Storten op rek.nr. 853-835 2270 - 20 ten name van
Ludo Neersman. Bierman. Balasem met vermelding van
abo en/of steun.

rek.nr.: 853-835 2270 - 20

DWERGG organiseert
van 19 tot 28 mei '89
Vleeshuis, Groentenmarkt, Gent :
"DE VERBORGEN CAMERA"
260 foto's aan de Zuidafrikaanse censuur ontsnapt.

TRAIN MANIFEST - OUR WAR FOR A WORLD TO LIVE (Ardy Sinoon Ilyn)

DIT IS EEN NOODKREET. EEN
OPROEP GEGROEID UIT BITTERE
NOODZAAK.

Gegroeid uit reaktie op deze
schijttoestanden in een geld-
en winstmaatschappij. Soms
wordt het iemand teveel. Soms
wordt iemand gek. SOMS DOET
IEMAND IETS. Er is een non-
groep opgestaan. MENSEN die
niet willen wachten tot
een ander het doet. Die niet
willen blijven zitten met
andermans stront. Mensen die
willen reageren... EN DAT
DOEN!

We zijn een soort ondergrondse
Greenpeace. We treden echter
harder op. We zijn tegen
lichamelijk geweld, we komen
op voor de overleving van ons
leefmilieu. Dit is geen
triomfkreet, het is een
schreeuw om hulp. We zijn
ervan overtuigd dat we iets
moeten doen. We hebben meer
mensen nodig om ook daadwerke-
lijk iets op te bouwen.

"Wij" is erg ruim. Wij bestaan
niet. Hoogstens enkele
groepjes van 3-4 man/vrouw.
Een Ghost- of Nongroep. Dat is
onze kracht. Niemand is baas.
Zo kunnen ze ons ook niet
pakken. We bestaan niet. Onze
enige vorm van communicatie
tussen groepen zijn de Gifts
zoals deze die je hier leest.
Gift is een samenwonen van
vergift en geschenk. Je krijgt
ze van vrienden die denken-
hopen dat je hier interesse
voor hebt. Ze bevatten ook een
dosis relatief gevaar voor ons
en voor jou. Daar we het zo
spelen dat deze Gifts anoniem
worden verspreid zodat niemand
zeker weet vanwaar een Gift
komt, kan niemand je iets
doen. Het is nooit strafbaar
geweest iets te krijgen van
een onbekende.

-Verspreid de Gifts. Dat is
het minste wat je kan doen.
Vermenigvuldig ze en schenk ze
aan vrienden die volgens jou
nog willen vechten. Zeg hen
echter niet dat de Gift van
jou komt.
-Verspreid de naam. Verspreid
de idee. Verf op openbare
plaatsen, op fabrieksmuren of
-wagens TRAIN X of STOP-JE
VERMOORDT MIJ !! TRAIN X
(gebruik liefst geen spuit-
bussen met CFK's)
-Wat nu gevraagd wordt, is
voor velen het moeilijkste.
Denk eraan dat je niks
verplicht wordt. We vragen je
te REAGEREN !! Dit ligt nogal
moeilijk. Als we zouden
beginnen met brandstichting
e.d. zou dat ons niet direkt
ten goede komen. Wat we
precies in gedachten hebben
lees je in Gift LMN3.

Wij willen uitgroeien tot een
aktiegroep, dat wil dus echt
niet zeggen tot een
privemilitie. Aanslagen met
doden worden ten sterkste
afgekeurd. Als je een
terreurgroep zoekt ben je bij
ons verkeerd! Ben onzer
slagzinnen is "STOP-JE
VERMOORDT MIJ"!! We zullen
ons niet verlagen zelf
moordenaar te worden. WE
VECHTEN TEGEN DE MOORDENAARS
MET ONGELIJKE WAPENS, WIJ
NEMEN ENKEL HUN WAPENS AF,
WIJ ZIJN ZELF GEEN
MOORDENAARS!! Daarna moeten
we handelen.

Terzake. Wat vragen we van een
Trainite? Wat zijn zijn/haar
verplichtingen? We vragen. We
verplichten niks. Het staat
iedereen die zich Trainite
voelt, vrij te doen of te
laten wat we vragen. Wat
vragen we dan?
Dit :

Word je ook woest als je naar
T.V. kijkt? Begrijp je ook
dat o.a. Bophal de schuld is
van rijke profiteurs? Begrijp
jij waarom bedrijven niet
willen zeggen wat voor
vuiligheid ze opgeslagen
hebben als gans hun boeltje
in de Rijn (rust in vrede...) terechtkomt door een brand?
Weet jij waarom zij nu huizen
bouwen waar vroeger zware
metalen gestort werden? Word
je ook zo woest als je dit
hoort? We hebben je nodig.
We kunnen niemand missen die
nog een hart heeft. WE GAAN
E C H T NAAR DE KLOTEN !!!
REAGEER !!! Zo zijn we
gegroeid. Zo groeien we nog.
TRAIN X

Help de anderen te leven.
Vernietig hun wapens. Probeer
het.
Dit is de eerste Gift. Hij
staat vol met noodzakelijke
informatie. De volgende Gifts
zullen ook hoofdzakelijk
informatie zijn. Na Gift LMN3
zal er meer konkreet aktie-
en studiemateriaal zijn.
Inhoud Gift LMN2 en 3 handelt
meer specifiek over het
ontstaan, onze zienswijzen en
uitleg over de akties.
Laat ons niet vallen.
Laat de wereld niet vallen.
Thanks.

December 1972. Lees maar eens hardop van boven naar beneden :

DODE SATTELIETEN.

LOSSE BROKKEN EERSTE EN TWEEDE STADIA VAN GELANCEERDE RAKETTEN, IN HOOFDZAAK TWEEDE STADIUM. FRAGMENTEN VAN IN OMLOOPBANEN ONTPLOFTE RUIMTEVOERTUIGEN. EKSPERIMENTELE MATERIALEN, BV. WEERKAATSENDE KOPERNAALDEN. VERBRANDINGSMENGSELS VAN RAKETUITLATEN. EKSPERIMENTELE STOFFEN, BEDOELD OM CHEMISCHE REAKTIES MET STRATOSFERISCHE OZON TEWEEG TE BRENGEN, BV. NATRIUM. HEEL LICHTE RADIOAKTIEVE FALL-OUT.

CO₂ UITLAATGASSEN VAN VLIEGTUIGEN.

STERKERE FALL-OUT. CHEMISCHE SAMENSTELLINGEN VOOR HET OPWEKKEN VAN REGEN.

ROOK. ZWAVELDIOXIDE. LOODALKALOÏDEN. MER-CAPTAN (C₂H₂SH) EN ANDERE KWALIJKE DAMPEN.

UITLAATGASSEN VAN AUTO'S.

UITLAATDAMPEN VAN STEENKOOLOKO'S.

NOG MEER ROOK.

PLAATSELIJKE FALL-OUT.

AFVALPRODUKTEN, DIE DOOR FOUTEN NA ONDERGRONDSE NUKLEAIRE PROEVEN ZIJN VRIJGEKOMEN.

OCEANISCHE FLUORIDEN.

SALPETERZUUR.

ZWAVELZUUR.

RIOOILWATER.

INDUSTRIELE AFVALSTOFFEN.

MILIEUGEVAARLIJKE WASMIDDELEN.

SELENIUM EN CADMIUM VAN MIJNAFVAL.

DAMPEN VAN PLASTICS VERBRANDENDE VUILNISOVENS.

SALPETERZOUTZUREN, FOSFATEN, SCHIMMELDODENDE KWIKVERBINDINGEN UIT SAMENGEPERSTE AFVALSTOFFEN.

OLIE.

UIT OLIE GEWONNEN INSECTENDODENDE MIDDELEN.

ONTBLADERMIDDELEN EN HERBICIDEN.

RADIOAKTIEVE STOFFEN UIT WATERHOUDENDE GESTEENTEN, BESMET

DOOR ONDERGRONDSE EKSPLOSIËS, IN HOOFDZAAK TRITIUM.

LOOD, ARSENICUM, OLIEBOORMODDER, LAVA-AS, ASBEST.

POLYTHEEN, POLYSTYREEN, POLYRETHAAN, GLAS, BLIK.

NYLON, DACRON, RAYON, TERYLEEN, STYLEEN, ORLON, ANDERE

KUNSTSTOFFEN.

IJZERAFVAL

VUILNIS.

BETON EN CEMENT.

EEN GROOT DEEL VAN KORTEGOLFSTRALING.

CARICOGEEN, TETRATOGEEN EN MUTAGEEN.

SYNERGISTISCHE GIFSTOFFEN.

HORMONEN, ANTIBIOTIKA, ADDITIEVEN, MEDICIJNEN.

SOLANUM, OXAALZUUR, CAFEINE, CYANIDE, MYRISTICINE,

BLOEDRUKAMINO'S, KOPERSULFAAT, DEHYDROCHALKONEN,

NARINGINE, CLAVICEPS PURPUREA.

MOSTERDGAAS, CHLOORGAAS, LEWISIET, FOSGEEN, PRUISISCH ZUUR.

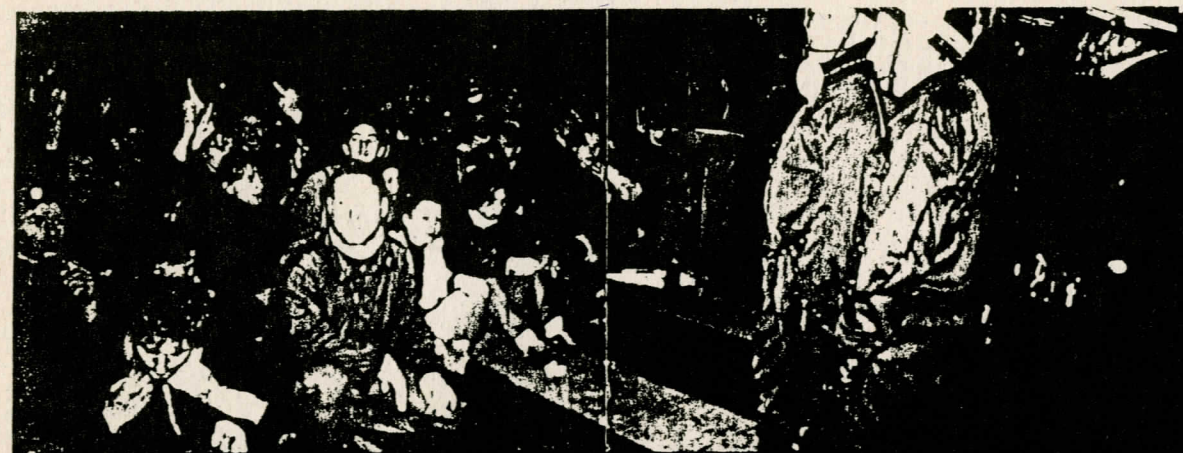
T, Q, GA, GB, GF, VE, VX, CA, CN, CS, DM, PL, BW, BZ.

CO.

Om er maar enkele te noemen.

Wij zijn het beu. kotsbeu.

TRAIN X

STUDENTEN IN OPSTAND

REVOLTE '89

In Duitsland hebben studenten te kaupen met forse onderwijsbezuinigingen. Daar ontwikkelen zich dan momenteel ook heel wat akties. Verbazend is wel dat noch in België, noch in Nederland, daar ook maar iets over gezegd wordt door de pers. Al sinds 1 december zijn er honderdduizenden studenten en scholieren aan het staken, zijn er instituten bezet, gaan er demo's door, zijn er kraakakties, enz ... Hier dus wat meer informatie hierover en over het geradikaliseerde karakter van de akties.

INLEIDING

In West-Berlijn, waar ook in bv. Keulen en Frankfurt worden er grote demo's en bezettingen gehouden. Ook in München zitten de studenten niet stil. De eisen die in de verschillende steden gesteld worden, zijn vaak dezelfde. Velen zijn het zat te 'studeren' aan onderwijsfabrieken, die steeds nauwere banden hebben met het bedrijfsleven. De bezuinigingen treffen niet-produktieve richtingen en hebben ook een studieverkorting op het oog. Dit hervormingsplan werd eind vorig jaar (in november) door het Duitse parlement goedgekeurd. In Berlijn moeten hierdoor een aantal instituten verdwijnen, er zijn nieuwe gedwongen fusies, de huisvesting van de studenten wordt steeds slechter, ... Op 2 december vorig jaar bestond de Vrije Universiteit van Berlijn 40 jaar. Reden om een groot feest te organiseren, waar de studenten niet op aanwezig mochten zijn. Op dit moment werd er in heel Duitsland al aktie gevoerd tegen de bezuinigingen en men oordeelt dan ook dat dit feestje bijzonder misplaatst was. Enkele dagen voor het feest bezetten zo een 30 studenten/es het Latijns-Amerika instituut. Dit instituut zou door de bezuinigingen moeten verdwijnen. Het feest wordt door velen als een zodanige provokatie gezien dat er op een vergadering op 2 december meer dan 2000 mensen komen en 's avonds worden er 17 instituten bezet. De volgende dag zijn het er al 23. Bij het officiële feestje (met politiebewaking) demonstrieren er zo'n 4000 mensen. De voorzitter van de studentenvakbond die ook was uitgenodigd roept tijdens het feest op om zich aan te sluiten bij de akties buiten.

Als protest tegen de woningnood wordt een villa in Dahlem gekraakt. De autonomen uit Kreuzberg verklaren zich solidair. Twee dagen later wordt de villa hardhandig door de politie weer ontruimd. Ondertussen zijn alle instituten bezet en wordt er een lijst gemaakt van de eisen. Hieruit blijkt het radikalere karakter van het studentenverzet. Eén van de hoofdthema's is de anti-patriarchale strijd (de strijd tegen de onderdrukking en overheersing van vrouwen door mannen, nvdv), maar

de studenten willen hun verzet zeker zien in het verlengde van de sociale strijd van anderen, bv. woningnood en speculatie. Verder wordt er ook geëist dat eventuele financiële toezeggingen niet ten koste van andere groepen zal gebeuren. Deze eisen zijn 'minimumeisen' en er zal niet verder onderhandeld worden als niet minstens aan deze eisen voldaan werd. Hieronder volgen enkele verklaringen die bij de eisen werden toegevoegd:

- De wetenschap dient hoofdzakelijk militaire en patriarchale belangen. Strukturen waarin vrouwen systematisch worden gediskrimineerd en onderdrukt (geweld tegen vrouwen door o.a. heksenverbranding vroeger en weduwenverbranding nu in India bv., en sekstoerisme, ...). Dit zijn onontbeerlijke voorwaarden voor het vergroten van de meerwaarde door onbetaalde vrouwelijke reproductie-arbeid.

De universiteit funktioneert volgens deze maatschappij-ordening. Ze zorgt voor de instandhouding van het Kapitaal doordat ze bij het onderzoek en de lesprogramma's de theorie en de praktijk van de heersende strukturen reproduceert.

- De natuurwetenschappen worden door technologische natuuruitbuiting gedresseerd, de menswetenschappen moeten dit ideologisch verklaren en mensen sociaal-technisch manipuleren. Wij rebellerende studenten willen daar een emanciperende wetenschap en overeenkomstige universiteitsstrukturen voor in de plaats. Geëmancipeerde wetenschap leidt tot kennisvergroting en bevrijding, daarom is ze dienstbaar aan de onderdrukten.

Feministisch vrouwenonderzoek betekent:

- onderzoek en onderwijs vanuit het belang van de vrouwen, met vrouwen, voor vrouwen.
- uitgangspunt voor onderzoek is betrokkenheid
- patriarchaat- en kapitalisme-kritiek
- het ter discussie stellen van de bestaande burgerlijke en linkse wetenschapsprodukten
- de ontwikkeling van een feministisch maatschappijbeeld en perspectieven voor vrouwen

Wij studenten streven naar een praktische solidariteit met andere, door de herstrukturering getroffen.

Onze eisen zijn in eerste instantie gericht op de hervorming van de instituten en niet op de opheffing van de patriarchale en kapitalistische strukturen. Dit kan pas door langdurig ter discussie stellen van de heersende strukturen.

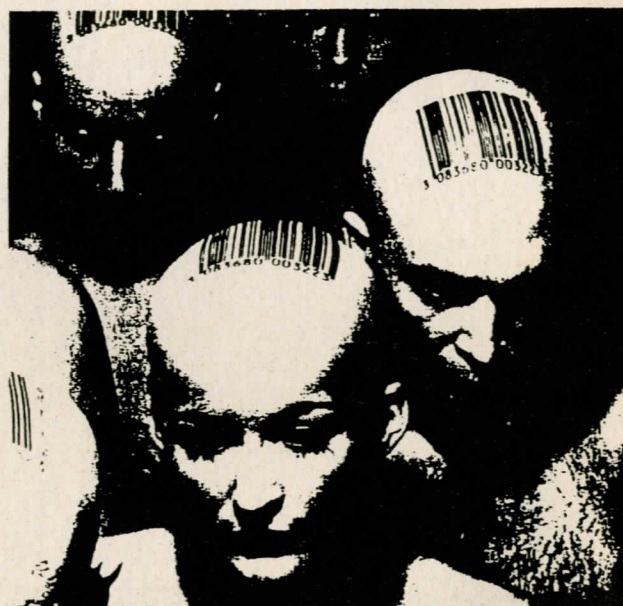
DE INWILLIGING VAN DE VOLGENDE EISEN ZIJN VOOR ONS DE MINIMALE VOORWAARDEN VOOR EEN GESPREK MET DE UNI-LEIDING EN DE SENAAT :

- Het aftreden van Turner en van Heckelmann (FU-president)

- Het intrekken van de besluiten voor de structuurplannen o.a. sluiting van Latijns-Amerika instituut en Ost-Europa instituut
- Direkt ter beschikking stellen van goedkope leegstaande woonruimtes voor iedereen en gratis crèches
- Toezeggingen over de uitbreiding en zekerstelling van vrouwenkolleges
- Financiële middelen voor uitbreiding bibliotheken met feministische literatuur
- Verhinderen van de instelling van een gemengde kommissie over seksueel geweld
- Het instellen van een kommissie voor het invoeren van een 50% kwotering (50% mannen, 50% vrouwen) voor alle banen en kommissies
- Gelijktelling en materiële zekerheid voor autonome kolleges
- 25% vertegenwoordiging van studenten in alle raden
- Gelijke rechten en gelijkstelling van buitenlanders op alle nivo's
- Fascisme-onderzoek en onderzoek naar het nationaal-socialistische verleden en naar extreemrechtse stromingen
- Mogelijkheid voor gehandicapten om aan alle instituten zonder problemen te kunnen studeren
- Meer geld voor materieel en banen bij alle instituten, te besteden zoals wij het willen
- Geen repressie van studenten en wetenschappelijk medewerkers en andere groepen op grond van hun deelname aan acties

Op alle instituten wordt voortdurend gediskussieerd en er is ook een goede samenwerking met de autonomen. Er worden gezamenlijke demo's gehouden en verschillende panden werden samen gekraakt. Van 6 tot 9 januari ging er een groot kongres 'UNIWUT' door. Tot nu toe werd er op de eisen van de studenten nog niet ingegaan. Wel wordt er zo nu en dan geprobeerd om de bezetting te breken. Men probeert bijvoorbeeld om onder politiebegeleiding studiewilligen binnen te krijgen en de politie treedt soms heel provokerend op.

De Uni-leiding en de Senaat hebben nu bijna alle mogelijke tactieken om de staking te beëindigen geprobeerd en zijn met z'n allen kopje onder gegan. Ze hebben geprobeerd met gehuichelde tolerantie de staking te laten verdwijnen, ze hebben gedreigd met de vakanties, ze hebben geprobeerd ons met geld te lokken en nu hebben ze geprobeerd ons te verslaan. Maar niets heeft geholpen, het heeft slechts onze solidariteit sterker gemaakt. En nu blijft hen niet veel meer over dan ons als politieke kracht te erkennen, inhoudelijk op onze eisen in te gaan. Deze nieuw gewonnen kracht moeten we gebruiken bij onze discussies, om de resultaten van het UNIWUT-kongres te verwerken, om onze bevrijde Universiteit als een werkelijke utopie te verwezenlijken. We hebben de triomf in de hand. Als we nu doorgaan Venceremos !!!!!!!!!!!

uit DE ZWARTE

MOET ER NOG RIJKSWACHT ZIJN ????

RIJKSWACHT TUIT JONGEREN AF

Zondag 12 februari. Na een weekend aan de kust keren 11 Brusselse jongeren met de trein uit De Panne terug naar Brussel. De stemming is uitgelaten en de jongeren (tussen 15 en 19) zingen liedjes. De treinwachter die de kaartjes komt controleren wordt kwaad en vraagt de identiteitskaarten van de jongeren. Vermits de treinwachter het recht niet heeft identiteitskaarten te controleren weigeren de jongeren dan ook. Op de koop toe pist de hond van één van de jongeren in de trein, en de treinwachter vraagt hen een boete van 400 fr te betalen. De jongeren hebben echter geen geld bij en ze kuisen de plas zelf op. In Gent aangekomen willen de jongeren van perron veranderen om over te stappen naar de trein voor Brussel. De treinwachter belt de rijkswacht op, die binnen de drie minuten ter plaatse is. Zonder te weten wat er eigenlijk juist aan de hand is, beginnen drie rijkswachters de jongere die door de treinwachter aangewezen is (Ernesto) af te ranselen. Zijn bril vliegt op de grond en hij bloedt uit de neus. Twee jongeren (David en Nicolas) proberen de rijkswachters te bedaren, maar die krijgen versterking en ze beginnen iedereen af te tuiten. Verschillende omstanders die

willen tussenbeide komen worden weggeduwd en bedreigd door de rijkswacht. Alle 11 de jongeren worden meegenomen naar het lokaal van de spoorwepolitie, Ernesto en David geboeid, de flikken blijven op Ernesto slaan. Ernesto en David worden weggevoerd (elk apart), en zowel in de wagens als in de rijkswachtkazerne blijven ze slagen krijgen. De 9 andere jongeren worden als misdadigers, in een aparte treinwagon en onder politiebewaking naar Brussel-Zuid gebracht, waar ze nogmaals worden gecontroleerd door de Brusselse flikken, daarna worden ze vrijgelaten. De jongeren hebben noch een dokter, noch hun ouders mogen verwittigen. Op geen enkel moment hebben de rijkswachters de jongeren ondervraagd of ermee gediskussieerd, ze sloegen er gewoon op los. Nicolas wordt om 2 uur 's nachts door zijn vader uit de gevangenis gehaald en gaat 's anderendaags naar een dokter voor verzorging. Ernesto (de enige die ouder was dan 18 jaar) wordt de hele nacht vastgehouden en moet 's anderendaags voor de Prokureur des Konings verschijnen, maar hij weigert te antwoorden zolang hij geen advocaat heeft. Om 10 uur wordt hij vrijgelaten, en bij het verlaten van het Justitiepaleis weet hij nog steeds niet welke de beschuldiging tegen hem is. Daarna gaat hij naar de dokter voor verzorging.

De jongeren trekken onmiddellijk naar de pers om de media in te lichten over deze brutaliteiten, en nadat het voorval in de pers verschenen is, beweert de substituuat dat de jongeren allen stonedronken waren. Er is op geen enkel moment een alcoholtest afgenomen.

De jongeren (hun ouders) leggen allen klacht neer tegen de rijkswacht, en hebben inmiddels ook al een aantal getuigen gevonden die bereid waren om de jongeren bij te staan.

OPROEP

° OPROEP AAN ALLE BUITENPARLEMENTAIRE ANTIFASISTEN °

Heel binnenkort wordt te Gent naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van oktober '88 de nieuwe gemeenteraad beëdigd en geïnstalleerd. Hiertoe behoren ook twee leden van het neo-fascistische Vlaams Blok.

Het Vlaams Blok dat met uitgesproken racistische programmapunten (eigen volk eerst; geen vreemde overheersing; geen stemrecht voor vreemdelingen; 500.000 werklozen, waarom dan nog gastarbeiders?; ...) een enorm sukses boekte bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen. Het resultaat was onthutsend: Antwerpen 10, Mechelen 3, Gent 2, St.-Niklaas 1 en Lokeren ook 1 gemeenteraadszetels.

De verkiezingscijfers van het Front National in Frankrijk en van de Republikaner in de BRD tonen aan dat de tendens naar racisme en fascisme geen louter België verschijnsel is.

Ook de voortdurende toenaderingspogingen tussen deze fascistische partijen is pure realiteit. Op 8 november '88 werden Filip De Winter, Karel Dillen plus nog een lid van het Vlaams Blok tezamen met enkele Griekse vertegenwoordigers van extreemrechts in het Europees Parlement uitgenodigd op een uitgebreid diner in het gezelschap van de leider van het Franse Front National, Jean-Marie Le Pen en enkele leden van zijn extreem-rechtse fractie in het Europees Parlement; dit alles vond plaats in een luxe-restaurant te Brussel. Enkele dagen later was het weer raak toen Filip De Winter samen met een partijdelegatie van het Vlaams Blok als eregast werd ontvangen bij de Deutsche VolksUnion, een partij bestaande uit oud- en neo-nazi's; dit alles ging door in Nordrhein-Westfalen. Ook de aanwezigheid van Jef François, een gewezen Vlaams SS'er, zetelend naast Vlaams Blok-voorzitter Karel Dillen op het laatste Vlaams Blok-kongres laat geen twijfel over: Dit zijn slechts enkele voorbeelden

Eén meisje, van Chileense afkomst, had vier jaar terug ook al iets dergelijks meegemaakt ... in Chili. Chili en België, what's the difference? Toen enkele jaren terug in Brussel een aantal mensen (Chilenen en Belgen) voor de Chileense ambassade betoogden tegen de diktatuur van Pinochet, werd deze (vreedzame) demonstratie op ongehoord brutale wijze uiteengeranseld door de oproerpolitie. Er vielen toen tientallen gewonden. Wie zei er ook alweer dat we hier in een vrij land leven?

uit een lange rij.

Onder het motto 'GEEN FASISTEN IN DE RAAD', wordt hiertegen een massale protestdemonstratie georganiseerd, waaraan verschillende organisaties meewerken, verenigd in het Anti Fascistisch Front.

Wat de datum van de eerste gemeenteraad betreft heerst er nog onzekerheid. Aangezien er na de verkiezingen aanklacht werd ingediend wegens verkiezingsfraude, blijft het dus wachten op de uitspraak van de Raad van State op 16 maart. Deze raad is bevoegd om deze aanklacht te onderzoeken, te beoordelen en een uitspraak te doen. Het resultaat van deze uitspraak hopen we zo snel mogelijk mee te delen.

Indien de raad van state niet beslist tot herverviezingen, zou de eerste gemeenteraad rond half april plaatsvinden.

Om enige konkrete vorm te geven aan onze radikale anti-fascistische strijd, is er geopteerd om binnen de betoging een autonoom blok te vormen. Aan de hand van pamfletten, spandoeken, leuzen, geluidswagen, willen we duidelijk maken dat er een herkenbare groep meeloopt die zich nadrukkelijk kenbaar maakt als zijnde radikaal. Op deze manier hopen we onze kollektiviteit en onze gemeenschappelijke radikale politiek ten volste tot uiting te kunnen brengen. Aangezien men als enkeling binnen een betoging niet die kracht bezit om iets uit te dragen zoals een groep dat wel kan. We vragen jullie dan ook om hiervoor massaal te mobiliseren opdat de installatie van de gemeenteraad niet onopgemerkt voorbij zou gaan en om onze eenheid in de strijd tegen het fascistische kracht bij te zetten. Laten we ons met z'n allen organiseren om het fascistisme te breken en om de installatie van de raad te verhinderen.

BEREID JULLIE GOED VOOR.
WIDERSTAND HEIST ANGRIF.
INSTALLEREN=KOLLABOREREN.

Het succes van de Republiken in Berlijn, de opgang van de N.P.D. in Frankfurt, de overwinning van het Vlaams Blok in ons eigen België, zijn maar enkele voorbeelden die aantonen dat de opgang van het FASCISME geen louter Belgisch verschijnsel is.

De aanwezigheid van Jef François, gewezen Vlaams SS'er, zetelend naast partijvoorzitter Dillen, op het laatste Vlaams Blok kongres; Filip de Winter met enkele partijgenoten als eregast bij de Duitse neo-nazistische F.A.P.; Gerolf Annemans die, in ruil voor geld, een racistische haatcampagne wil gaan ontkenen in Rotterdam; De 'Hebt u last van progressieve leraars'-pamflettenaktie die momenteel gevoerd wordt;... zijn maar enkele voorbeelden die duidelijk aangeven met welke bende we hier te maken hebben.

Op 25 april '89 wordt de nieuwe gemeenteraad te Gent beëdigd en geïnstalleerd. Onder hen ook twee VI-Blokkers, de heren Francis van den Eynden en Guy Schouls. Hiertegen wordt een grootse demonstratie georganiseerd, waaraan verschillende organisaties meewerken, verenigd in het ANTI-FASCISTISCH-FRONT.

In Gent is er door enkele mensen geopteerd om binnen de betoging met een eigen, AUTONOOM, blok mee te lopen. Bedoeling hiervan is, om onze gemeenschappelijke radicale politiek ten volle tot uiting te brengen. Met krachtige leuzen, spandoeken, s'eveninghehoak, goet voorbereid en mogelijk met eigen radiowagen, willen we aantonen dat er binnen de betoging een groep mensen meeloopt die zich nadrukkelijk radikaal opstelt tegen de installatie van deze raad.

Binnen de voorbereidingsgroep zijn enkele eisen besproken die ook aan het AFF voorgelegd worden: -Het vooropgestelde parcours van de betoging moet behouden blijven. Binnen een vorige AFF-vergadering is besloten om de betoging doorheen de binnenstad te houden en te laten beëindigen in de onmiddellijke omgeving van het stadhuis. Wij willen dus geen wandeling doorheen de buitenwijken van Gent. -Wij willen dat het AFF geen politiebescerming aanvraagt, omdat we willen betogen i.p.v. een wandeling die langs beide zijden omhord wordt door oproe politie.

We vragen het AFF om een eigen ordedienst te organiseren, MAAR die zich echter richt tegen gevaar van buiten de betoging en NIET tegen de mensen uit de eigen betoging. -Wij willen niet dat de betoging geopend wordt door om het even welke groep van politici, van welke strekking dan ook, maar door een groep mensen van het AFF zelf. -Wij dulden geen enkele intimidatie of provocatie zowel van FASCISTEN als van POLITIE of RIJWSWACHT.

Wij vragen jullie dan ook om massaal naar Gent te komen, om met z'n allen het fascisme te breken. Bereid jullie goed voor.

Afspraak: 25 april 1989, om 18.30 uur op het St.-Pietersplein te Gent.
Enkele Autonomen. Info Postbus 244, 9000 Gent 1.
Arrestantennummer: 23/68/82. Financiële steun: 001-1879430-34.
INSTALLEREN = KOLLABOREREN

Prakties: De betoging vertrekt vanop het Sint-Pietersplein om 18.30 uur te Gent, datum hopen we zo snel mogelijk mee te delen, waarschijnlijk half april. Bedoeling is om vanaf het St.-Pietersplein via de binnenstad naar het gemeentehuis te gaan of om de beoging in de onmiddellijke omgeving ervan te laten beëindigen.

Arrestantennummer plus de nodige gerechtelijke informatie voor mensen uit het buitenland wordt geregeld, ook zal er geprobeerd worden om een radiowagen binnen ons blok te laten aanwezig zijn. Als de belangstelling uit het buitenland groot genoeg is, zullen we proberen om voor deze mensen speciaal een info-avond te organiseren. De mensen uit België zelf zullen we pogen via onze eigen kanalen voldoende te informeren.

Zoals bij de installatie van de gemeenteraad in Antwerpen met z'n 10 Vlaams Blok-verkozenen afgelopen januari, zullen we ook in Gent er rekening moeten mee houden dat de fascistische zullen organiseren om hun solidariteit te betuigen met de 2 Vlaams Blok-verkozenen. En dat ze waarschijnlijk ook zullen pogen zoals in Antwerpen om de anti-fascistische betoging aan te vallen. Facho's en oproerpolitie zijn twee handen op één buik, bereid jullie dus goed voor!

VOOR INTERNATIONALE SOLIDARITEIT EN REVOLUTIONAIR VERZET.

SUMUD, enkele autonomen.

PB 244
9000 GENT 1
BELGIE

ANDERE VREDESBEWEGING

INLEIDING

De 'vredesbeweging' (het monsterverbond tussen antimilitaristen en NAVO-aanhangers) loopt op haar laatste benen door het succesvolle optreden van Reagan en Gorbatsjov. Wij danken de beide heren. Het is een pak van ons hart. Anders hadden we nog jaren het groteske 'kruisraketten debat' moeten aanhoren, inclusief de weerspannige bijdragen van BONK en BIVAK; die de zogenaamde "radicale" of "alternatieve vredesbeweging" moeten belichamen. Wij kregen onderhand meer dan genoeg van de 'vredesbeweging' die het onesthetische gehannes met een bajonet niet aan de kaak stellen en hun streven (sommige) nucleaire wapens af te schaffen verkochten als een programma voor wereldvrede. Daar komt bij dat antimilitaristisch links (voor zover onderdeel van die beweging) in de praktijk niet van plan bleek te zijn de 'strijd' tegen de raketten, of de atombeweging in haar geheel, tot onderliggende wezenlijke zaken te herleiden. Een 'vredesbeweging' moet socialistisch en antimilitaristisch zijn. De oorzaken van wapeniging en oorlog moeten fundamenteel bestreden worden. Dat lukt niet met ethische verhalen over de dreigende ondergang van de mensheid door het bezit van nucleaire arsenalen. 'Radicalen' van BONK* en in mindere mate BIVAK leveren evenmin iets op; slechts de methode verschilt, niet de doelstelling.

Niemand wil dood, zeker niet als de dood massaal uit de lucht komt vallen. Vandaar het aanvankelijke succes van de 'vredesbeweging'. Nu voor de meeste mensen de apocalyps afgewend lijkt, gaat het snel bergafwaarts met het zo "diepmenselijk" streven naar "vrede". Dat stemt ons tot tevredenheid, maar te vrezen valt dat nieuwe nucleaire wapensystemen de "vredeswil" weer doen opzwellen, totdat een volgend "akkoord" tussen de grootmachten de gemoederen tot bedaren brengt en doorprikt. Wij moeten er niet aan denken dat veertig jaar wapeningsronden nu mogelijk een 'alternatief' vervolg van veertig jaar ontwapeningsronden krijgen. Doelstelling en methode verschillen niet van voorheen. De 'vredesbeweging' conformeert zich daaraan en laat het systeem "feitelijk" intact. Daarom zal de onuitsprekelijke schoonheid van de atoompaddestoel toch ooit aan de einder verschijnen, want

* BONK staat voor Burgerlijke Ongehoorzaamheid en Non-Koöperatie (bij gebrek aan raketten opgeheven)
BIVAK is het Breed Initiatief voor Verdergaande Acties tegen de Kruisraketten

nooit heeft de 'vredesbeweging' op eenzelfde grote schaal en met eenzelfde indringendheid de werkelijk cruciale "vredesvraag" gesteld: Ben je bereid je economische en politieke machtspositie in de wereld op te geven, je 'bezit' te verdelen onder de wereldbevolking en rechtvaardige economische en politieke structuren te scheppen? Wie dat doet realiseert een wezenlijke bijdrage voor een wereld zonder geweld.

Mensen willen niet dood. Maar hun 'bezit' opgeven? Nooit. Lubbers II werd tot de macht geroepen, daarmee het bewijs leverend dat de drang naar behoud van verworven posities sterker is dan de angst voor de dood. Na het akkoord over de verwijdering van de middellange-afstand-raketten klonk het trots: "Wij, van de vredesbeweging, hebben dat resultaat afgedwongen." Maar het brengt werkelijke vrede geen stap dichterbij. Het sterkt mensen in hun overtuiging dat ze door kunnen gaan met graaien en snaaien uit de wereldruif, zonder dat hun leven op het spel staat. En wat is een "akkoord" of "overwinning" waard als die niet rechtstreeks (bv via verkiezingen) is veroorzaakt? Wij, hier in Nederland, hadden toch al een definitief nee kunnen laten horen?

Tenzij men liefhebber is van orwelliaans aandoende termen, bestaat er geen (georganiseerde) vredesbeweging; zelfs geen glimp van een begin daarvan. Waaraan moet zo'n beweging voldoen, willen zaken van leven en dood niet langer door enkele heren aan de onderhandelingstafel beslist worden? Zo'n beweging moet allereerst en fundamenteel een beroep doen op de 'persoonlijke verantwoordelijkheid' van de mensen. Dat wil zeggen:

hen ervan 'overtuigen' (men weet het al heus wel) dat vrede, veiligheid en rechtvaardigheid zaken zijn waar zij direct wat aan kunnen doen. Niet door een handtekening te zetten, in een optocht mee te lopen of een afrastering door te knippen, maar bijvoorbeeld door socialistisch en antimilitaristisch te stemmen, niet in het leger te gaan, niet in de wapenindustrie te werken of aanverwante schadelijke werkzaamheden te verrichten of te ondersteunen. Blijft zo'n vredesbeweging klein? Vermoedelijk wel; de eerste decennia vrijwel zeker. Fundamentele mentaliteits- en gedragsverandering gaat langzaam, maar op den duur kan er wel een stuwmeer van revolutionaire gezindheid ontstaan, mogelijk geënt op het feit dat er nu al telkens weer enkelingen zijn, die niet wensen te wachten op een meerderheid voor hun streven. In ieder geval staat bij zo'n aanpak 'de mens centraal', hetgeen van de huidige 'vredesbeweging' beslist

niet kan worden gezegd. Daar bevinden de gemakkelijke vredesmenten zich in het midden van de aandacht. Deze halfzachte gevoelens staan in directe relatie tot de dagelijkse medeverantwoordelijkheid van de mensen, waar ze zelden of nooit op worden aangesproken. Het zijn altijd staat en regering die de schuld krijgen en tot andere daden zouden moeten overgaan. Van de bevolking wordt NIETS geëist, terwijl zij in potentie toch over grote en beslissende mogelijkheden de beschikking kan hebben.

Een werkelijke vredesbeweging moet "impopulair" zijn. Zij zal zich namelijk keren tegen de onrechtvaardige maatschappijen als zodanig en daarmee de mensen in het hart van hun 'belangen' treffen. Dat is andere koek dan alleen maar geen oorlog willen. Wie wil er nou VOORAF AL oorlog? Niemand. (Is een oorlog eenmaal uitgebroken, dan kent het enthousiasme doorgaans geen grenzen meer.) Maar als je een gulden zou vragen voor elke handtekening die mensen even willen zetten, dan scheelt dat aardig wat pakken papier. Wie herinnert zich niet het huis-aan-huis ophalen van handtekeningen voor het 'volkspetitionnement'. Velen waren nog te beroerd om er een postzegel aan te spenderen en de kaart op de post te doen. De 'vredesbeweging' wijst dat liever aan 'vergeetachtigheid', blij als zij is met een dode mus. De 'vredesbeweging' leeft van illusies en gaat eraan ten onder.

MILITAIRE DIENSTPlicht

Dit was een wel erg lange inleiding op ons eigenlijke onderwerp: afschaffing van de militaire dienstplicht, nationaal en internationaal. Maar wel een noodzakelijke context voor dit onderwerp, om te voorkomen dat in eventuele reacties het verwijt wordt gelanceerd, dat wij dienstplicht niet in verband zouden zien met de maatschappij als geheel en haar talloze 'verplichtingen'; dat afschaffing van de dienstplicht het probleem van het militarisme slechts zou verplaatsen en op de schouders zou drukken van de werkloze, 'kansarme' jongeren, die zo vroeg een baan en inkomen willen hebben en makkelijker verleid of gedwongen zouden kunnen worden een functie in het leger te accepteren. Blijkbaar hebben die 'sukkels geen (besef van)

persoonlijke verantwoordelijkheid en kunnen daar dus niet op aangesproken worden. Althans, dat volgt logisch uit die redenering van de vele antimilitaristen, die de dienstplicht willen handhaven zolang het leger nog bestaat. Wanneer voor antimilitaristen zelf de keuze zo eenvoudig is: liever geen of (in Nederland) weinig inkomen en maatschappelijk aanzien dan meewerken aan (voorbereiding op) moord met voorbedachte rade, waarom zouden zij dan niet systematisch en aanhoudend anderen daarop kunnen aanspreken? We vragen daarmee toch niets van anderen waartoe we zelf niet bereid zouden zijn? Waarom gebeurt dat dan niet of waarom is deze invalshoek niet centraal ingebed in de strategie van antimilitaristisch links?

Het antwoord daarop moet samenhangen met het traditionele 'mensbeeld' van links: de mens als 'slachtoffer' van de structuren. Die mens is onderdrukt, misleid, verleid, heeft een 'vals' bewustzijn en moet opgevoed worden tot het juiste politieke of 'klasse'bewustzijn. Van die mens mag je niets of maar weinig verlangen, want hij is object van de geschiedenis en geen (zelfbewust) subject, dat in zich de mogelijkheid heeft aan radicale verandering te werken. Vandaar de tot niets verplichtende handtekeningenacties en demonstraties. Geen 'vredesbeweger' nam het de Nederlandse bevolking in het openbaar met verve kwalijk, dat - ondanks de zo vaak gepeilde meerderheid tegen de kruisraketten - een meerderheid van het kiezersvolk Lubbers II in het zadel hielp. De 'vredesbeweging' zocht slechts verontschuldigingen voor dat feit. Zij neemt de mensen niet serieus; omgekeerd ook niet uiteindelijk. Niemand spreekt openlijk uit dat de economie op de eerste plaats komt en dat we daarom over 'vrede' de mond moeten houden.

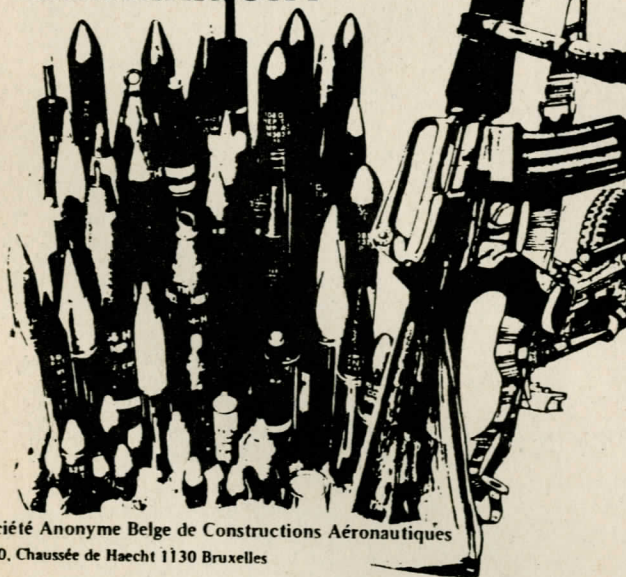
Ook het sinds jaren 'sterkste' argument van antimilitaristisch links tegen afschaffing van de dienstplicht - 'het grote gevaar van het vrijwilligenleger' - moet tegen de achtergrond van het linkse 'mensbeeld' worden gezien. Zou de dienstplicht het enige en reddende instrument zijn om jonge mannen blijvend in kritische en antimilitaristische zin te beïnvloeden? (Waarom toch mogen jonge vrouwen aan deze heilzame invloed niet onderworpen worden van de antimilitaristen?) En zijn het de dienstplichtigen, die door 'hun grotere betrokkenheid bij de gewone maatschappij in tegenstelling tot de beroepsmilitairen', het leger kunnen behoeden nog meer een 'staat-in-de-staat' te worden en in tijden van crisis en oorlog misschien zullen weigeren zich in te laten zetten? Dat is nu juist de andere kant van de medaille van het 'slachtofferdenken': het onberedeneerde en irrationele geloof van links dat de mens in een dergelijke situatie tot grote voluntaristische daden in staat is. Dat hebben de dienstplichtigen in Chili 1973 niet gedaan en verder ook bijna nergens; althans niet in beslissende aantallen, en eerder uit angst dan wat anders.

Toch leidt de opvatting dat een 'vrijwilligersleger' erger is dan een 'dienstplichtigenleger' (deze termen zijn ideologisch bepaald en feitelijk onjuist) een taai bestaan bij de overgrote meerderheid van antimilitaristisch links. Wij beperken ons tot de direct betrokkenen: bij de VVDM* (hoewel niet antimilitaristisch), omdat zij toch enige linksigerechtvaardiging zoekt voor haar aanwezigheid in het leger; bij de voormalige 'witte' BVD*, die nu een al even soldatesk 'anti-militarisme' voortgezet heeft en ziet in AMOK* (zie de pleidooien in het gelijknamige blad om de Nederlandse wapenindustrie de exclusieve leverancier van 'bevrijdingsbewegingen' te laten worden); bij de Vereniging Dienstweigeraars en zelfs bij een groot deel van de zogenaamde totaalweigeraars.

* VVDM is de soldatenvakbond, Vereniging voor Dienstplichtige Militairen
BVD is de Bond Voor Dienstplichtigen die enkele jaren geleden opgeheven is wegens gebrek aan interesse voor soldatenverzet van soldaten zelf
AMOK staat voor Anti-militaristische Onderzoeks-Kollektief.

In de laatste twee is het pro-dienstplicht standpunt verbazingwekkend inconsequent. Conform hun opvatting zouden zij potentiële of aanstaande gewetensbezwaarden en dienstweigeraars juist moeten aansporen het leger in te gaan om er de 'kritische' geest met antimilitaristische impulsen te versterken. Maar bovenal zou genoemde organisatie van gewetensbezwaarden zich op moeten heffen (zoals eind jaren zestig al eens gebeurd is*) en zouden nogal wat 'totaalweigeraars' (=dienstweigeraars) hun wellicht 'modieuze' 'actiemiddel' moeten verruilen voor de meer consequente, maar taaië arbeid in het leger. Er kan voor die gewetensbezwaarden en dienstweigeraars meer één 'argument' zijn om de dienstplicht te handhaven: 'anders kunnen we niet meer weigeren'. Er kan voor hen maar één argument zijn om een beroep op de wet te doen of dienst te weigeren: 'we kunnen er gevoelsmatig niet tegen in het leger te zitten'. En wie (met een pro-dienstplicht standpunt) wil daar nou mee voor de dag komen? De idealistische roep om 'vredesdienst' kan niet veel zaaks zijn, want men wil de lengte daarvan alvast terugbrengen tot de duur van de militaire arbeid. Wie een 'wettelijke vredesdienst' wil realiseren, mag niet hopen op al te veel deelname, omdat dan als nog het 'volledige beroepsleger' tot stand komt. De autoriteiten zullen alle tijd hebben het leger geleidelijk aan in die richting te herstructureren, zoals dat proces bij marine en luchtmacht al vrijwel voltooid is.

needing ammunition?

Société Anonyme Belge de Constructions Aéronautiques
1470, Chaussée de Haecht 1130 Bruxelles

Dat is mogelijk niet het geval wanneer antimilitaristen uit links zich hier-en-nu onverkort keert tegen de dienstplicht en misschien als voorbereiding de argumenten tegen het 'vrijwilligersleger' uit de jaren rond 1975 naar aanleiding van de Staatscommissie Mommersteeg* een kritisch herwaardeert. Wie weet leiden de argumenten van toen bij nadere beschouwing tot een andere opvatting.

*De Bond Voor Dienstweigeraars werd de Bond Van Dienstplichtigen (enkele jaren later werd de Vereniging Dienstweigeraars opgericht)

*De Staatscommissie Mommersteeg onderzocht in opdracht van de regering de ideologische en praktische uitvoerbaarheid van een 'vrijwilligersleger'. Het resultaat kort samengevat: maatschappelijk niet gewenst en praktisch voorlopig niet realiseerbaar.

CAMPAGNE TEGEN MILITAIRE DIENSTPlicht

Wij, van de voorbereidingsgroep voor een campagne tegen de militaire dienstplicht, zullen de vroegere discussie en hun repercussies voor de huidige opstelling van antimilitaristisch links nauwkeurig onderzoeken en daarover berichten. Najaar 1988/ voorjaar 1989 zullen wij met de campagne starten, op grond van de noodzaak een begin te maken met een werkelijke vredesbeweging. De campagne zal daarvoor als 'katalysator' afschaffing van de dienstplicht hebben, door individuele en collectieve weigeringen en verklaringen. Daarbij zal de campagne van het begin af aan in het teken staan van de 'persoonlijke verantwoordelijkheid' op allerlei gebied (niet alleen de dienstplicht dus). Zodoende hopen wij een bijdrage te leveren voor het tot stand brengen van een antimilitaristische en noodzakelijk ook socialistische strategie voor de verandering van de maatschappij. Afschaffing van de dienstplicht is daardoor niet 'slechts' een doel in zichzelf, maar heeft een belangrijke voorbeeldfunctie voor andere terreinen en voor andere 'verplichtingen' van de maatschappij. Een van de 'verplichtingen' is het Nederlands lidmaatschap van de NAVO, die in 1989 veertig jaar zal bestaan. Deze mijlpaal zal allerwegen herdacht worden en ook antimilitaristisch links zal van de partij zijn. Op grond van eerdere herdenkingen in het bestaan van de NAVO verwachtten wij echter niet dat antimilitaristisch links het door ons geschetste thema 'persoonlijke verantwoordelijkheid' wezenlijk zal betrekken in activiteiten tegen de NAVO. Wij zullen daarom zo mogelijk onze campagne in confrontatie brengen met de gebruikelijke wijze van 'abstract' actie voeren tegen de NAVO.

"Andere vredesbeweging" is een artikel dat we via Patrick Hublou - en wie weet wie nog allemaal - gekregen hebben van ROSA. Deze meisjesnaam uit Nederland staat voor Radicale Organisatie voor Socialisme en Antimilitarisme. En toch hebben wij dit artikel volledig ongewijzigd gepubliceerd - zelfs de voorkeurspelling hebben wij gehandhaafd - omdat de sfeer rond de 'vredesbeweging' in België en de 'vredesmentaliteit' van de Belg mij niet echt anders lijkt dan in Nederland - waar dit artikel toch wel over gaat.

Wij kennen Lubbers II niet direkt van op BRT, maar ik geloof niet dat Martens 8 zoveel verschil maakt, want wat er in Florence staat is natuurlijk ook geen koekjesfabriek.

Belangstellenden kunnen zich wenden tot:

Erwin Muilwijk, Hoefweg 197, 2665 LA BLEISWIJK
Jeroen van der Sluijs, Haarlemmerweg, Woonboot 18
2334 GD LEIDEN
Ger Pouw, Schietbaanlaan 20-B, 3021 LJ R'DAM

OPMERKING VAN DE REDACTIE

De vredesbeweging moet inderdaad een beroep doen op de 'persoonlijke verantwoordelijkheid' van de mensen, maar dan vind ik het ook een kontradiksie dat je 'direkt' wat aan vrede, veiligheid en rechtvaardigheid zou kunnen doen door bijvoorbeeld socialisties en antimilitaristies te stemmen. Door te stemmen maak je vrede weer tot iets van enkele hoge pieten, politiek-ers genoemd, en kan je je weer gaan troosten met het idee 'ok ik heb toch antimilitaristisch gestemd, als er nu nog niks veranderd' en daar gaan we weer dezelfde toer op als de 'vredesbeweging'.

CHANTAL PATERNOSTRE

ACHTER DE SCHERMEN VAN HET ASSISENHOF

Vijf uur 's morgens, de wekker. De neonlichten gaan aan. Ik blijf nog een beetje op bed liggen. Vanaf zes uur wordt het een kwelling, we zullen vertraging oplopen ... Zes uur kwart, de koffie. Zes uur dertig, vertrek naar de gevangenis van Sint-Gillis via de onderdoorgang. Zes uur zevenendertig, we zitten in een gang waar we tot zeven uur zullen moeten wachten. Een klein vertrekje met drie rijkswachters. Uitkleden. Mijn kleren worden weggenomen en men geeft me andere die er heel de week zullen blijven, Assisenkleren. Alles is er : pantoffels, jasje, bh, slip, enz ... Dan boeien, rijkswachters, beestenwagen, Paleis Zeven uur kwart, ik ben in een cel van één meter op twee, zonder verluchting. Een houten bank, dat is alles.

Twee sigaretten roken en je ogen steken al. Het is er koud, ijskoud. Wachten, negen uur dertig, tien uur. Het is verschrikkelijk, rugpijn, zitpijn, kou. Ik probeer te lezen, te schrijven, onmogelijk me te konsenteren. Ik rook. Wanneer ze de celdeur opendoen, hoesten de flikken van alle rook die opeens uitslaat.

De zitting begint, dan onderbreking, de cel. Herbeginnen. De glazen kooi, dan middagpauze, terug naar de cel, eindeloze onderbreking, opnieuw de kou, een bol soep, sigaretten, bezoek van de advokate, lijfonderzoek, twee uur en een half om door te brengen. De terugkeer naar de glazen kooi is een bevrijding. Het is er warm, er is lucht. Opnieuw onderbreking, terug naar dat hol. Nogmaals lijfonderzoek. Ik ben het zat mijn achterste te moeten tonen. Lang leve de glazen kooi. Dit is waanzin, terug naar de kooi, het vlot niet, we tellen de getuigen die nog overblijven, nog meer dan tachtig, het is teveel, te lang. Oef, de zitting wordt voor vandaag opgeheven, terug naar de cel.

Achttien uur kwart, achttien uur dertig, overbrenging, histerie. Eindelijk, Sint-Gillis, 't is bijna achter de rug. Weer die rijkswachters. Ze nemen mijn kleren, die in een plastic zak gaan voor morgen. Die van 's morgens krijg ik terug, dan naar Vorst via de onderdoorgang. Negentien uur, eindelijk, mijn cel, berichten, de koffie, de douche. Vaak heb ik niet eens zin er één te nemen. Morgen om vijf uur herbegint het. 's Nachts is het onmogelijk om behoorlijk te slapen, krachten op te doen. Alle uren gaan de lichten aan, je wordt bekeken doorheen het loergat, de lichten gaan uit. Alle uren word ik wakker gemaakt. Ik moet het nochtans volhouden. 's Avonds de vragen voor 's anderendaags voorbereiden. De volgende dag, verschrikking, twaalf uur en een half weg van mijn cel. Een uur verplaatsing en wachten in de gang, gemiddeld zes uur in de cel die amper groter is dan een telefooncel. Kan men in zulke omstandigheden klaar zijn om zich te verderegen, waakzaam te zijn tegenover wat er tijdens de vijf uur in de glazen kooi gezegd wordt? Dergelijke toestanden zijn onaanvaardbaar. Zo, dat was het ik ga slapen. Ik ben KO. Daag.

Zaterdag, ik slaap. Het gaat me uitstekend. Ik krijg wallen onder mijn ogen ... vermoeidheid. Wind je niet op, ik ben gepantserd. Groetjes. Dit is geen brief, maar een rapport! Groetjes bis.

Chantal Paternostre
Gevangenis van Vorst
8 oktober 1988

EERSTE PLEIDOOI VAN DE ADVOKATEN

Onderstaande tekst is door de advokaten van Chantal Paternostre voorgelezen helemaal in het begin van het proces, vlak na de voorlezing van de akte van inbeschuldigingstelling door de openbare aanklager (bij een assisenzaak heet die advokaat-generaal). We hebben deze tekst van de advokaten gekozen, omdat die heel zake-lijk ingaat op de feiten.

De aanslagen

20 en 21 april 1985, twee aanslagen worden gepleegd. Eén tegen de kantoren van de Noordatlantische Vergadering (het Nato-parlement) in de Zesjonkmanstraat, een andere in de Stallestraat tegen de firma AEG-Telefunken. 23 april worden beide aanslagen opgeëist door de FRAP. Dit letterwoord was op beide plaatsen ook met rode verf gespoten. De spuitbus zal nooit worden teruggevonden.

Twee sporen door getuigen aangereikt zullen nooit worden gevolgd. Eén in verband met een zekere Hamid, een ander in verband met verdachte Grieken. Chantal Paternostre is van deze aanslagen nooit beschuldigd geweest door de onderzoeksrechter. Ze is in dit verband zelfs nooit ondervraagd geweest, noch tijdens haar zestien maanden voorhechtenis. noch tijdens de twee jaar die nog op haar voorlopige invrijheidsstelling zouden volgen. Geen enkel element in het dossier laat toe te veronderstellen dat zij van ver of van nabij bij deze aanslagen betrokken was.

Enkel en alleen de niet bewezen verdenking van lidmaatschap van de FRAP zal wel de rechtvaardiging moeten zijn voor haar verschijnen hier vandaag onder medebeschuldiging bij die twee aanslagen betrokken geweest te zijn. 26 juni 1985, een bom in een snelkookpan wordt opgemerkt tegen de gevel van ACEC in Drogenbos. Ze wordt door de ontminningsdienst onschadelijk gemaakt. Op de gevel is met zwarte verf FRAP geschilderd. Een rapport van een schriftdeskundige, Deheer Guillaume, stelt met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast dat de drie FRAP-opschriften door minstens drie verschillende schrijvers aangebracht zijn.

Over de Zamenhofstraat

31 juli 1985, onder het voorwendsel van anonieme tip dat bij Radio Air Libre, waar Chantal Paternostre werkt, drugs worden gebruikt, krijgt de rijkswacht huiszoekingsbevoegdheid bij vier vermeende druggebruikers en bij twee zogenaamde beheerders van de radio, Pierre Waub en Mike Tolley (echtgenoot van Chantal Paternostre). Een ander huiszoekingsbevel geldt voor de Zamenhofstraat nr 14 op naam van Chantal Paternostre, omdat zij daar nog steeds volgens die anonieme tip onder de valse naam van Martine Minguet een appartement zou huren. De bevelen zijn uitgesteld met het oog op alle voorwerpen of documenten die te maken hebben met druggebruik. Vanzelfsprekend vinden ze nergens iets dergelijks. In de Zamenhofstraat echter nemen ze wel verschillen de documenten, elektriciteitsmateriaal en sleutels in beslag.

Bij Chantal Paternostre en haar echtgenoot worden ook verschillende documenten inbeslaggenomen waaronder een notitieboekje vol nummerplaten. Dezelfde dag nog verklaren beide

echtgenoten dat het om wagens gaat die hen de afgelopen weken gevolgd hebben. Een schriftje van dezelfde afmetingen en eveneens vol nummerplaten werd diezelfde dag in de Zamenhofstraat aangetroffen. Geen enkel nummer echter steunt tussen beide boekjes overeen.

31 juli 1985 nog wordt Chantal Paternostre voor verhoor meegenomen en gekonfronteerd met de eigenaar van het appartement in de Zamenhofstraat. Ze wordt niet herkend. Chantal Paternostre wordt vrijgelaten. De volgende dagen zal haar foto worden voorgelegd aan de huurders en de huisbewaarder van de Zamenhofstraat. Niemand herkent haar.

Desondanks wordt Chantal Paternostre onder aanhoudingsbevel geplaatst, nadat haar vingerafdrukken op een fles en een glas uit dat appartement gevonden zijn. Beschuldiging: poging tot aanslag tegen ACEC. De bewijsvoering steunt op haar vermoede aanwezigheid in de Zamenhofstraat waar een ontstekingshoedje gevonden is dat identiek is aan dat gebruikt bij de bedoelde aanslagpoging. De onderzoekers zijn ervan overtuigd dat zij het appartement gehuurd heeft en dat ze de eventuele terroristen kent die er kwamen. In de loop van het verdere onderzoek zal blijken dat zij het was die de overschrijvingen voor het storten van de huur invulde.

haar Verklaringen

Van bij haar verhoor op 15 augustus 1985 verklaart Chantal Paternostre dat ze naar een appartement in Anderlecht geweest is waarnaar toe ze door een zekere Michel gebracht is. Ze had hem november of december 1984 leren kennen. 16 augustus voegt ze er aan toe dat ze Michel aan de Alsebergsesteenweg bij het liften had leren kennen. Ze hadden kennism gemaakt en wekaar daarna nog geregeld teruggezien in de Zamenhofstraat. 1 september preciseert ze in een brief aan de onderzoeksrechter dat Michel eerst een kleine zwarte wagen bezat, misschien een Fiat, en daarna een nieuwgekoachte helderblauwe Ford. Ze herinnert zich dat ze zelf over de gaten die die de oude nummerplaat had gelaten, een zelfklever "Gaston Lagaffe" had geplakt. In dezelfde brief schrijft ze dat ze met Michel grappige radioparodieën op de CCC-communiqués gemaakt heeft.

Verder beschreef ze Michels uiterlijk en voegde ze eraan toe dat hij haar gezegd had bij de EG te werken, meerdere talen te spreken, etnoloog te zijn en zich te interesseren voor het geweldvraagstuk in de Westerse landen. Tegen een rogatoire onder leiding van onderzoeksrechter Brugieres verklaart ze nog dat ze Michel ook verschillende keren in 'Le Globe' in Ukkel ontmoet heeft.

Al deze gegevens werden later door het onderzoek bevestigd. Een helderblauwe Ford wordt op 27 augustus 1985 tijdens een bijkomende huiszoeking aan de Zamenhoflaan in de garage gevonden. Een kleine zwarte Fiat Uno wordt 18 december 1985 in de Marconistraat gevonden. Een "Gaston Lagaffe-zelfklever" bedekte inderdaad de gaatjes van een vroegere nummerplaat. Eén van de parodieën waarvan in haar brief sprake wordt 30 september gevonden in de vorm van een kladschrift. De onderzoekers zullen naderhand beweren dat het hier om het opeisingsschrijven voor de ACEC-aanslag gaat.

De onderzoekers lijken een spoor naar Michel gevonden te hebben, omdat hij bij Air Libre gezien zou geweest zijn samen met militanten van Ligne Rouge. Dit blijkt uit een achtervolgings-PV van de politie. Zijn telefoonnummer en adres worden in Parijs gevonden. De Westduitse politie signaleert hem als een sympathisant van de Rote Armee Fraktion. Hierop wordt door de onderzoekers echter niet voort ingegaan.

De kafeeibaas van "La Roue" in de "Le Globe"-buurt verklaart dat hij Chantal Paternostre in zijn zaak gezien heeft in gezelschap van een man die aan Michels persoonsbeschrijving beantwoordt. Alles wat zij echter van in het begin af aan spontaan verklaart, wordt na-

derhand tegen haar gebruikt. De onderzoekers hebben in haar houding nooit een teken van goede trouw willen zien, maar gingen steeds enkel in op die elementen die hun uitgangstelling gen ten goede kwamen. Alles wat haar had kunnen ontlasten, werd ter zijde gelaten. Net alsof het er vooral om ging een schuldige te vinden en niet zozeer de waarheid. Ze heeft verklaard in de zwarte auto van Michel gezeten te hebben, vandaag staat ze voor heling van die auto terecht. Ze heeft verklaard dat Michel een helderblauwe Ford had, vandaag staat ze ook voor heling van die auto terecht. Straffer nog, ook voor heling van explosieven die zich in deze wagen zouden hebben kunnen bevinden. Ze schetst de omstandigheden waarin ze een nepopeisingsbrief fabriceerde, dus is ze lid van de FRAP en moet ze vandaag terecht staan op beschuldiging van twee aanslagen en één poging tot.

Over de Landhuisjesstraat

23 augustus 1985 ontdekken de onderzoekers aan de Landhuisjesstraat 73 een appartement waar tijdens een huiszoeking wapens, documenten, valse papieren in beslag worden genomen. Daarenboven worden er sporen gevonden van verschillende personen die in België en Frankrijk gezocht worden en blijkbaar dit appartement deelden. De gerechtelijke identifikasiedienst houdt staande dat een vingerafdruk op een kopje dat volgens haar in de Landhuisjesstraat was gevonden, afkomstig zou kunnen zijn van Chantal Paternostre. Hierbij gaat het welteverstaan slechts om een fragment van een vingerafdruk.

Chantal Paternostre strijdt echter ten vollligste af ooit in dat appartement te zijn geweest en voegt eraan toe dat zelfs als die vingerafdruk van haar zou zijn, dit allerminst een sluitend bewijs is voor haar aanwezigheid daar.

9 september 1985, bijna een maand na de aanhouding van Chantal Paternostre voegen de onderzoekers een zogenaamd verslag van een schaduwwachtervolgving van 28 mei 1985 aan het gerechtelijk dossier toe. Daaruit moet blijken dat Chantal Paternostre zich op die bewuste dag niet enkel naar de Zamenhoflaan begeven heeft, maar ook naar de Landhuisjesstraat. Daar, gaat het scenario voort, zou ze zijn binnengegaan om een half uur later weer buiten te komen. Chantal Paternostre strijdt dit verslag echter alle bewijskracht af. Vier maanden na de vermoedelijke opmaak ervan wordt het plots aan het dossier toegevoegd en kan er niet uit opgemaakt worden wie het heeft opgesteld, noch wanneer dit precies is gebeurd? Ze heeft hierover besluiten neergelegd bij de onderzoeksrechter en die zal ze ten gepasten tijde opnieuw laten gelden.

Dit zijn de twee enige "bewijzen" tegen Chantal Paternostre en beide zijn dan nog aan vechtbaar. Hierop baseren zich alle beschuldigingen : verboden wapendracht, bezit van een wapen- en munitiearsenaal, heling van documenten en alle wapens die in de Landhuisjesstraat gevonden zijn.

De bevorming

2 december 1985 wordt Chantal Paternostre beschuldigd van bevorming. Tot vandaag weet ze nog niet wie de bevorming is met wie ze zich zou verbonden hebben. Zo het om de FRAP-militanten zou gaan, zou het nuttig zijn mocht het onderzoek hun aantal, hun doelstellingen, hun vergaderplaats, het opzet en de structuur van hun organisatie hebben vastgelegd. Iets waar het welteverstaan in gebreke gebleven is.

Chantal Paternostre wordt in de gevangenis van Vorst vastgehouden. Eerst volgens normaal regime, dan zonder enige verklaring voor zeven maanden in volledige afzondering: geen contact met andere gevangenen, alleen in haar cel, alleen tijdens het luchten, geen boeken, geen buitenkleren. Als "gevaarlijke gevangene" wordt ze regelmatig naar een andere cel gebracht, soms verschillende keren per dag. 5 september 1986 wordt ze zonder enige uitleg in vrijheid gesteld door de onderzoeksrechter.

Pere de Dekenstraat

Maart 1988 maakt schriftkundige Guillaume een rapport over aan de onderzoeksrechter over de handtekening onder een huurkontrakt voor een studio aan de Père de Dekenstraat nr 11: "technisch gesproken kan er niet bewezen worden maar wel met grote waarschijnlijkheid gesteld ... dat de handtekeningen ... kunnen worden toegeschreven aan Chantal Paternostre." Na een eerste onderzoek van het huurkontrakt 31 juli 1986 schrijft dezelfde deskundige in een brief aan de onderzoeksrechter dat "na vergelijking van de handtekeningen van Faugère Nadine onder het huurkontrakt ... zijn er geen technisch afdoende redenen om aan te nemen dat deze van de hand van Chantal Paternostre zijn."

10 maart 1988 duidt de eigenaar van de studio aan de Père de Dekenstraat de foto van Chantal Paternostre aan als degene die het meest gelijkt op de persoon die het huurkontrakt tekende. Een tegenoverstelling weigerde hij. Op basis van dat onzeker deskundigenverslag en dat twijfelachtig getuigenis van een eigenaar die zijn huurder 4 jaar na datum voor 90 % zeker herkent maar niet met haar direkt geconfronteerd wil worden, wordt Chantal Paternostre ervan beschuldigd een "springplank voor de CCC te hebben gehuurd". De link is gelegd: die dossiers kunnen uiteindelijk verbonden worden die tijdens het onderzoek nooit samen beschouwd geweest zijn.

Chantal Paternostre heeft steeds nadrukkelijk een politiek profiel voorgestaan dat volledig verschilt van dat van de personen die hier vandaag samen met haar verschijnen. De samenvoeging van haar dossier met dat van de Cellules Communistes Combattantes was de enige mogelijkheid om haar voor een assisenhof te kunnen laten verschijnen.

Bijgevolg: Chantal Paternostre zal aan het Assisenhof vragen dat het haar niet schuldig verklaart aan alle haar ten laste gelegde feiten en haar ten volle vrijspreekt

opgemaakt in Brussel 21 september 1988
voor Chantal Paternostre
haar raadvrouwen
Anne Krywin, Catherine Deman

MIJNHEER DE VOORZITTER, DAMES EN HEREN VAN DE JURY!

Ik heb niet het spel van de justitie gespeeld. Als ik me verdedigd heb, dan is het niet omdat ik niet veroordeeld wil worden voor feiten die ik niet begaan heb. Dat ik me hier vandaag in deze kooi bevindt, heeft uitsluitend met mijn politiek profiel te maken. Gedurende dit proces hebben we willen tonen wat voor een onderzoek het geweest is: hoe de politie, de staatsveiligheid, en de BOB de onderzoeksrechters en de openbare aanklagers manipuleren met ingebeelde schaduwpraktijken, ineengeknutselde bewijzen, leugenachtige procesverbalen, druk op en beïnvloeding van getuigen.

Mijn vingerafdruk bijvoorbeeld: eerst was ze op een strijkijzer gevonden, dan op een schotel, dan op een vuil kopje, dan weer een proper kopje om tenslotte op een half proper half vuil kopje gevonden te zijn geweest. Een tas, tussen haakjes, die nooit in beslag genomen geweest is. Daar kan men zich toch vragen stellen. Wachtmeester Gobert meldt in een PV van 9 september dat documenten zijn gevonden die gediend hebben bij een kladschrift voor de opeisingsbrief van de ACEC-aanslag, maar dat kladschrift is pas 20 dagen later gevonden. Nog meer vragen ...

In 1985 verklaart een getuige verschillende keren dat haar huurster een kleine vrouw van 25 jaar, 1m60 groot en gewatergolfde haren, is. Drie jaar later, na gepasseerd te zijn doorheen de handen van wachtmeester Gobin, (die overigens verantwoordelijk is voor de meeste fabeltjes in mijn geval) verklaart deze getuige dat haar huurster 35 jaar oud is, een beetje groter dan het gemiddelde en met bruine haren. Vragen en nog vragen.

O ja, dan zijn er nog de brieven uit 1982 die bij Rudi in beslag zijn genomen. Mijnheer de Advokaat-Generaal is daarmee niet zijn proefstuk toe. In 1979 reeds probeerde hij een advocaat te laten veroordelen op basis van zijn dagboeknotities. Hij haalde daarvoor bepaalde zinnen uit hun kontekst en interpreteerde ze vrij naar eigen fantasieën. Zo kwam hij op de theorie dat die advocaat vluchttrouwen organiseerde en misdadigers naar Libanese of Libische trainingskampen voor terroristen sluisde!! Toendertijd heeft Mijnheer de Advokaat-Generaal zijn slag niet thuisgehaald. Hij tracht het vandaag beter te doen.

Mijn brieven zijn natuurlijk geen Brusselse kant en het is vanzelfsprekend dat als ik boze woorden geschreven heb in 1982, dat ik dan in 1985 bommen gelegd heb!

Doorheen heel het onderzoek is mijn schuld niet komen vast te staan. Slechts mijn uitspraken zijn er door bevestigd geworden. Maar alles wat ik gezegd heb, is altijd tegen mij gekeerd geweest. Ik ben een naleve beginnelinge geweest. Ik wist niet dat onderzoek gelijk stond aan manipulatie. Ik weet nu dat men tegenover de justitie en haar politie moet zwijgen!!!

Ieder zijn waarheid natuurlijk. Maar ik weet wat ik wel en wat ik niet gedaan heb. Het parket van zijn kant beeldt zich in wat ik zou hebben kunnen doen en wil haar fantasmen doen gelden. De enige waarheid van de Advokaat-Generaal is de politiewaarheid. Ik ben ervan overtuigd dat in de achtergrond van deze zaak de Staatsveiligheid en andere speciale diensten (de Westduitse met name) gemaneuvreerd hebben. Momenteel ontwikkelt zich in bepaalde Westeuropese landen een onrustwekkend klimaat waarin fundamentele vrijheden waarvan we ons verzekerd waanden, in gevaar gebracht worden.

In het kader van een Europa in volle economische crisis lijkt het al maar duidelijker dat sommigen komaf willen maken met het recht op anders zijn, het recht op een afwijkende mening, het recht op een stevig en legaal protest. Dit allemaal moet gekriminaliseerd worden!

Schuldig? Ja, dat ben ik! Schuldig aan het anders denken dan de meerderheid. Ik ben eraan schuldig fier te zeggen dat ik anarchiste ben. Ik ben eraan schuldig te walgen van onrechtvaardigheid, ellende, oorlogen, hongersnood, werkloosheid, uitbuiting, onderdrukking, en dat ik ertegen in opstand wil komen. Ik ben eraan schuldig luid te durven zeggen wat velen stilletjes zeggen. Maar ik ben op geen enkele manier schuldig aan de beschuldigingen die me hier ten laste worden gelegd.

In strijd met de wet heb ik nooit kunnen genieten van het vermoeden van onschuld. Ik zou in deze zaak kunnen doorgaan met het zetten van vraagtekens. Ik wil gewoon stellen dat er van in het begin is van uitgegaan dat ik schuldig moest zijn.

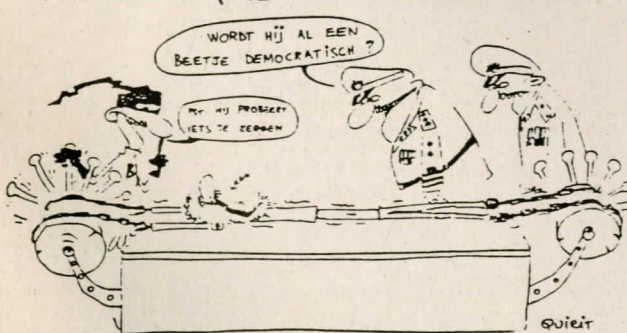
Mijnheer de Advokaat-Generaal, U bent een man van het verleden. U kunt doorheen uw woorden met moeite een haat onderdrukken, een misprijzen voor het recht te mogen afwijken, anders te denken. Zo sterkt U de oude maar nog steeds aktuele processen van inquisitie. Als ik U zo bezig hoor, denkt U dat dit strafrecht optimaal funktioneert in de best denkbare wereld. Anderen echter hebben aan de hand van dit proces bedenkingen gemaakt bij de geheimhouding van dit onderzoek die uit een andere tijd stamt, bij het gebruik van de voorlopige hechtenis die al twee eeuwen in vraag wordt gesteld, bij de onwettige praktijken van politie diensten: fichering van militanten, af luisteren van telefoons, valse PV's enzovoort enzovoort ...

U durft, Mijnheer de Advokaat-Generaal, Uw overtuiging, Uw onbesprokenheid stellen tegenover mijn leugens, mijn gewelddaden. Ik ben dokter Jeckhill, zegt U? Mijn onschuld stoort U, omdat onder andere mijn recht op anderszijn inhoudt, maar ook het respect voor ieder individu dat zich volgens zijn eigenheid verzet tegen iedere onderdrukker. Mijn onschuld stoort U, omdat U weet dat erkenning inhoudt dat U zou toegeven dat een pacifistische opstand niet kan onderdrukt worden, wanneer iedereen in ons land eraan zou deelnemen die geen enkele onrechtvaardigheid nog aanvaardt en die Uw hiërarchische ordening in vraag wil stellen. Uw misprijzende autoriteit, Uw bazen die aan de touwtjes van een alsmaar gluiperiger en kwaadaardiger repressie trekken.

Reeds meer dan 20 jaar voel ik me thuis in mijn ideeën, maar ook bij mijn daden, aan de zijde van het volk, van allen die dag in dag uit hun vervreemdend werk doen voor een belachelijk loon, die landurig werkloos zijn, die hun oude dag ver eenzaam doorbrengen of die verminkte menselijke kontakten hebben. Aan de kant van hen die zij aan zij vechten om de prehistorie te verdrijven die U hier belichaamt. Dat is wel waarom er noch van Uw of van politiezijde, noch van mijn kant toegevingen te verwachten zijn. Daarvan ben ik overtuigd sinds mijn aanhouding. Ik zie het vandaag bevestigd. Ik ben klaar voor morgen! Morgen zult U me overtuigder dan ooit aantreffen om te vechten tegen elke vorm van onderdrukking, en dat met de kalme van een vrouw die U niet hebt kunnen breken!

Die laatste zin is niet van mij. Misschien hebt U hem erkend, Mijnheer de Advokaat-Generaal: het is een citaat uit de verklaring van meester Graindorge die hij voor U in dit paleis negen jaar geleden aflegde. Ik heb het slechtfin het vrouwelijke moeten omzetten. In negen jaar tijd heeft deze tekst niets aan aktualiteit ingeboet.

DEMOCRATIE KAN MEN LEREN

Wat ik nog eens zou willen onderlijnen: nooit heb ik van het vermoeden van onschuld kunnen genieten. Er moest ten allen prijze een schuldige gevonden worden. Ik werd die schuldige.

Dames en Heren van de Jury, Mijnheer de Openbare Aanklager spreekt van een gerechtsbundel vermoedens. Wij, wij spreken van een bundel vergissingen, onjuistheden, ongeveers, leugens, verdraaiingen en manipulaties. Alles is in het werk gesteld om mijn schuld te bewijzen. Niets is er gedaan om de waarheid te vinden.

Chantal Paternostre
Justitiepaleis
19 oktober 1988

De tekst die Chantal Paternostre niet heeft kunnen lezen na de uitspraak ...

"Ons libertaire militanten terzeldertijd met vier marxistisch-leninistische kommunisten oordelen was even absurd als het zou zijn alle overvallers, alle dieven van mobylettes of alle drugverslaafden tesamen te oordelen. Onze dossiers waren verschillend. De beschuldigingen waren vol ledig verschillend. Als onze zaken dan toch samengevoegd moesten worden, dan was dat omdat het de enige weg was om mij voor een assisenhof te krijgen. Het is overduidelijk dat beroepsmagistraten me nooit zouden hebben kunnen veroordelen zonder zweem van bewijsstuk. Inderdaad is nooit het bewijs van schuld geleverd.

Natuurlijk waren er de vage vermoedens, de lichtzinnige twijfels, ... Het schijnt dat in België de twijfel in het voordeel van de beschuldigde zou moeten spelen!! Een luguber grapje!! Maar toch, vijf jaar is veel!

Iemand tot vijf jaar veroordelen zonder zweem van bewijs geeft een goed beeld van wat dat is, de Belgische democratie (de twee S'n zijn opzettelijk zo geschreven)!

Chantal Paternostre
21 oktober 1988

DE AKTUELE SITUATIE VAN CHANTAL PATERNOSTRE

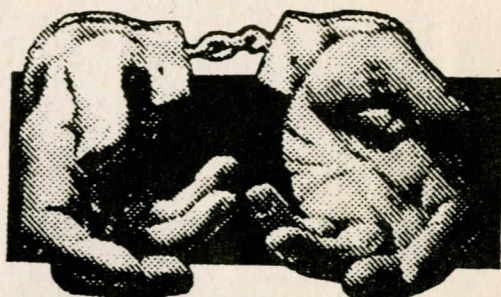
Ze is veroordeeld tot vijf jaar opsluiting. Daarvan heeft ze al veertien maanden in voorhechtenis gezeten. Er bestaat een wet Lejeune die voorziet dat veroordeelden die voordien nog een blanco strafregister hadden, na éénderde van hun gevangen gevangenisstraf kunnen vrijkomen. Het woord 'kunnen' is belangrijk, omdat de wet geen automatisme inhoudt. Er moet een aanvraag worden ingediend, die dan door een commissie wordt beoordeeld. Éénderde van zestig maanden is twintig: dus in april kan de aanvraag worden ingediend. De procedure tot de commissie een beslissing heeft genomen kan gemakkelijk enkele maanden duren ... Zo is het al snel zomer 1989 voor er kans bestaat dat Chantal Paternostre vrijkomt. En dat zonder enige zekerheid. Ondertussen lijkt wel vast te staan dat ze in februari voor een weekend penitentiair verlof zal krijgen.

Een ander punt is het zich voorzien in verbreking. De advocaten hebben dit overwogen. Een gewoon beroep is immers niet mogelijk tegen uitspraken van een assisenjury. Na bestudering bleek echter dat het kassatieberoep enkel kans op sukses maakt wat betreft de betwisting over de juistheid van enkele dossierstukken. Zo'n betwisting echter kan nooit leiden tot een verbreking van het vonnis. En daarenboven heeft deze procedure nog het nadeel dat alle aanvragen tot vervroegde invrijheidstelling worden opgeschort tot de kassatieuitspraak gevallen is. Daarom zagen de advocaten van een verbreking af.

To slot nog dit: tijdens lange maanden opsluiting is een briefje, een postkaart, een bemoeidigend woordje of een sympathiebetuiging als een straaltje licht in de cel. De Florennes-pikniksters kunnen erover meepraten. Schrijven (in het Frans!) naar: Chantal Paternostre; 24, Bd W. Churchill; 7000 Mons.

De Gerechtelijke Omkering

Hieronder nemen we uittreksels over uit een interview dat Babar voor de Alternative Libertaire gehad heeft met Mike Tolley, de echt genoot van Chantal Paternostre. Het gesprek gaat over het proces, de zware veroordeling en de solidariteit.

A.L. : Vijf jaar voor Chantal Paternostre, terwijl alle waarnemers van de pers die het proces gevolgd hebben eerder optimistisch waren en zelfs van vrij spraak spraken. Een veroordeling die bij velen uitermate repressief overkwam ...

MIKE TOLLEY : Repressief, brutaal, onrechtvaardig en uitgesproken politiek. De gezworenen hebben hun oordeel niet gestoeld op concrete feiten, ze hebben geen individuen geoordeeld maar ze hebben "een rekening vereffend met het terrorisme". (...) Men kan zeggen dat we hier van nabij een wat ik zou omschrijven als een "gerechtelijke omkering" hebben meegemaakt. Uitgangspunt was de stelling dat Chantal een terroriste is: ze verzorgde uitzendingen voor Air Libre en ze had omgang met (luidens de geijkte uitdrukking) "een anarchist die goed gekend was bij onze diensten". De eerste stap is gezet: een schuldige is gevonden. Wat overblijft is nog slechts te bewijzen dat men gelijk heeft. En daar is het vertrokken. Een onderzoeksrechter trekt de zaak aan zich en behandelt ze duidelijk slechts vanuit het éénrichtingsstandpunt: de vermoedelijke schuldige beschuldigen. Alle wegen die Chantal zouden kunnen ontlasten, worden vermeden. En alles wat haar belast, wordt kunstmatig opgeblazen door bepaalde onderzoekers (sommigen gingen zelfs zover dat ze tegen de hoofdonderzoeksrechter logen: dit werd met de procesverbalen in de hand op het proces bewezen). Het vermoeden van onschuld wordt handig vervangen door de zekerheid van schuld. Omdat de schuldige blijft ontkennen, wordt dan naar een hardere fase overgeschakeld (...): van onderzoek (instruction) naar vernietiging (démolition). "Als je niet bekend, dan zonderen we je volledig af. Als je iets toe te geven hebt, zul je wel door de knieën gaan". De onderzoeksrechter (juge) wordt een vooroordeelsrechter (pré-juge). Na deze onderzoeks-vernietigingsfase en de gerechtelijke omkering, volgt het proces. "Je kan gerust zijn, je bent niet schuldig aan wat je ten laste wordt gelegd. Om je toch te kunnen veroordelen, moet de beschuldiging zelf je schuld al bewijzen." Je bent er dan gerust in, je lacht een beetje in je glazen kooi. Tot je vaststelt dat het als beklagde aan jou, is om je onschuld te bewijzen. Je stelt je te weer, je advocaten leveren eersteklasse werk. Je slaagt erin aan te tonen dat je schuld niet bewezen is. Alles zal dus goed gaan bij de beraadslaging van de jury. Ze kan misschien nog wel twijfelen over je onschuld, maar geen enkel materieel element, geen enkel getuigenis bewijst formeel je schuld. Je zult worden vrijgesproken, omdat in het ergste geval de wet voorziet dat je van het voordeel van de twijfel moet genieten. En dan volgt de bittere teleurstelling, opnieuw een gerechtelijke omkering: elke vraag waarbij onzekerheid over je schuld bestaat, moet met NEEN worden beantwoord; maar in werkelijkheid zegt de jury JA op elke vraag waarbij ze aan je onschuld twijfelt. Voordeel van de twijfel, nadeel van de twijfel. Tegen Chantal wordt als ergste beschuldiging, die de zware veroordeling van vijf jaar met zich brengt: poging tot vernietiging van een gebouw door middel van een ontploffing. Een beschuldiging die gelijk staat aan poging tot brandstichting (strafwetboek artikel 510 tot 520). Voor effectieve brandstichting bij de lokalen van het weekblad POUR krijgt Béatrice Bosquet bij verstek (ze zou in Paraguay zitten) twee jaar effectief. Het is

duidelijk dat zo zij op het proces aanwezig zou zijn geweest, de straf voorwaardelijk zou zijn uitgesproken. Voor Chantal staat poging tot gelijk met vijf jaar. Voor Béatrice staat effectieve vernietiging plus vluchtmisdrijf gelijk aan twee jaar. Vanzelfsprekend mocht deze extreem-rechtse militante niet genieten van spektakulair veiligheidshisterisch Assisenproces. Zoals de pers de dag na de uitspraak schreef, was dit vooral het proces van een zich democratie noemende staat tegen het terrorisme. De gezworenen die in naam van de maatschappij (hier vertegenwoordigd door openbare aanklager Jaspard) ook de waanzinnige veiligheidssfeer ingepompt kregen, hadden de opdracht gekregen een halt te roepen aan het "extremistische geweld". De Gerechtigheid heeft er zeker bij ingeboet, want voor haar stonden een groep van vier terecht en dan nog eens twee individuen ...

A.L. : De talrijke onsamenvattingen van het gerechtelijke onderzoek en met name de twijfelachtige bewijskracht van de beschuldigingen die tegen Chantal werden ingebracht, zijn zij niet op de koop toe genomen door de Jury, omdat naar eerste taak juist was de openbare veiligheid te dienen? En zo dit juist is, had de verdediging van Chantal zich dan ook niet meer op dat politieke terrein moeten begeven?

MIKE TOLLEY : De akte van inbeschuldigingstelling van de Advokaat-Generaal was doorspekt met onwaarheden (en ik blijf beleefd ...) en fouten. Het publiek heeft dit meermaals kunnen vaststellen. Noch de onderzoeksrechter, noch de Advokaat-Generaal, noch voorzitter Durant kenden klaarblijkelijk het dossier voldoende om zich van die fouten bewust te zijn. Zij steunden hoofdzakelijk op de samenvattingsprocesverbalen van de BOB, van de gerechtelijke politie en van de GIA. Driekwart van die PV's houden voor waar wat totaal in strijd is met de feiten. Het is verbijsterend en ... schrikwekkend! In zijn rekvisitoir tegen Chantal heeft de Advokaat-Generaal een indrukwekkend aantal fouten opengesteld. Voorzitter Durant heeft hem geen enkele keer onderbroken om hem erop te wijzen dat hij zich vergiste. Durant is zich niet bewust geworden van zijn missingen. Later heeft advokate Anne Krywin in haar pleidooi sommige van deze fouten de bewijsstukken bij de hand onthuld en rechtgezet. Maar men zou zeggen dat de jury daar niet echt rekening heeft mee gehouden. De verdediging van Chantal heeft zich niet beperkt tot een detailkritiek op de beschuldigingen en het rekvisitoir. Zij is ook op het politieke ingegaan door te stellen dat het de politieke identiteit van Chantal is geweest die Chantal verdacht heeft doen lijken en het voorwerp heeft gemaakt van de beschuldigingen. Chantal is opmerkelijk verdedigd geweest door Catherine Deman en Anne Krywin. Dankzij hen is het geen tien jaar geworden of meer, wat had gekund ten gevolge van een soort van overdrijvingseffect door de aanwezigheid van de CCC: als Chantal en Luc daar in dezelfde kooi als de CCC zitten, dan betekent dit natuurlijk dat ze terroristen zijn ...

A.L. : Er zijn mensen die zeggen dat zo Chantal al niet actief aan concrete acties heeft deelgenomen, ze er in ieder geval wel gefascineerd was door de daders van dergelijke acties (en met name de Franse Action Directe). Chantal zou dan vandaag het gelag voor haar begeestering betalen. Men kruist niet ongestraft de wegen van ondergedokenen als Rouillan, Menignon of Carette ...

MIKE TOLLEY : Het is waar dat het politieke geweld en met name organisaties als de Rode Brigades, Primea Linea, de RAF, Action Directe, de GARI, de CLODO ... Chantal steeds geïnteresseerd en geïntrigeerd hebben. Ze sprak er vaak over tijdens haar radiouitzendingen. Soms op humoristische of ironische toon, soms ernstig en met sympathie voor acties van het "happening"-genre zoals de komputersabotage-acties van de CLODO of het kelderen van een door het EDF gecharterd schip om propaganda te maken voor atoomenergie (actie opgeëist door de "kleine Malvinen", dit ten tijde van de Malvinenoorlog). Anderzijds is Chantal er altijd heel duidelijk in geweest dat zij nooit voor de gewapende strijd zou zijn die een diktatuur van het proletariaat zou moeten installeren. Ook al vond ze dat sommige "terroristen" iets van legendarische helden hadden. Integendeel, in haar uitzendingen bekritiseerde ze vaak de "stalen taal" van organisaties als bv. de CCC. Toen Action Directe Zuidafrikaanse belangen in Frankrijk aanviel om te protesteren tegen de apartheid, steunde ze deze strijd tegen de apartheid. Maar nog eens, laten we duidelijk zijn, Chantal beschouwt en heeft het altijd zo beschouwd dat "explosieve acties" die onschuldige mensen in gevaar brengen of zouden kunnen brengen, totaal te verwerpen zijn. Wat nu de ontmoetingen met militanten van de Action Directe of de CCC betreft, voorziet de wet daar niets misdadigs of krimineels in (zolang men hen bewust geen steun verleent). Dat Chantal in contact geweest is met iemand van Action Directe of de FRAP is mogelijk. Meer zelfs, ze vermoedt het zelf ook. Persoonlijk geloof ik meer dat ze het slachtoffer geweest is van een "speciale dienst" die iemand van Action Directe hadden grekuperend. In ieder geval zullen we de waarheid nooit achterhalen. Onlangs hebben we op de RTBF mensen gezien die in contact stonden met Pierre Carette nog ten tijde van de CCC-aanslagen. Voor zover ik weet, worden ze niet vervolgd. Daarentegen zouden deze mensen de grootste moeite van de wereld gehad hebben om vol te houden dat ze niet tot de CCC behoorden, mocht de BOB of de gerechtelijke politie dit geweten hebben op het moment dat die contacten effectief plaatsvonden. In dat geval zouden deze mensen zeker mee in de glazen kooi gezeten hebben.

A.L. : Het kwam reeds ter sprake. Dit proces is gepaard gegaan met een veiligheidswaanzin die nog nooit gezien geweest is. Het meest shockerende was de inzet van mannen en materieel omheen het Paleis in een echte burgeroorlogsfeer. Maar daarnaast waren de afschrikkingscontroles van de politie van procesbezoekers niet minder ingrijpend. Het ergste waren de lijfonderzoeken aan de ingang van de zaal en daarvan is in de pers nergens melding gemaakt. Vooral bij jonge vrouwen gebeurde dit zeer erg, sommigen moesten zich onder het waakzaam oog van rijkswachtsters uitkleden die tot op de slip doortastten ...

MIKE TOLLEY : De aftasting gebeurde inderdaad zeer intiem. Ik heb jonge vrouwen uit de "kooi" zien komen met tranen in de ogen. Het is een schande! Die afschrikkingsmaatregelen waren des te meer ten onrechte omdat de zaal volledig afgeschermd was van het Hof, de jury, de advocates, en de beschuldigen door een scherm van gepantserd glas van zes centimeter dikte. Er was geen enkel risico voor geweld of gijzelingen. Bovenop de fouilleringen werden alle procesbezoekers siestematisch geficheerd. De rijkswachtsters van dienst doorzochten nadrukkelijk adresboekjes, handtassen, en portefeuilles, zelfs als de metaaldetektor stil was gebleven. En dat allemaal uit veiligheidsoverwegingen. (...)

A.L. : Om te eiden zouden we ons nog een algemenere vraag kunnen stellen, een socio-politieke vraag. Afgezien van vrienden en verwanten heeft men voor en tijdens het proces kunnen vaststellen dat de publieke opinie door apatie en onbegrip gekenmerkt werd. Er is de angst die elke dag groeit (om lastiggevallen te worden door de flikken, om zijn werk te verliezen, om geficheerd te worden, ...). Maar hoe zou jij die onverschilligheid nog verklaren?

MIKE TOLLEY : Ik denk dat het overgrote deel van onze burgers (ik gebruik dit woord opzettelijk) echt onverschillig is. (...) De spektakelmaatschappij had zich op het terrorisme geworpen en twee jaar zonder aanslag zijn dan ook genoeg voor iedereen om te vergeten. Het "terrorisme" is een verschijnsel dat de Westerse democratieën zelf creëren en dat ze dus perfect in zich opgenomen en verteerd hebben. Uitgezonderd het repressieapparaat dat ervan profiteert, uitgezonderd een enkele industriebaron of hooggeplaatste flik en militair, uitgezonderd één of andere magistraat die bang is om zijn goed of huid, uitgezonderd de linksen die geficheerd, geëtiketteerd en gepest worden, uitgezonderd het handvol overtuigen die ervan dromen "het nog eens over te doen", uitgezonderd die paar mensen dus trekt niemand zich er een zier van aan ... tenzij, tenzij dat ik er niets van begrepen heb ...

UITLEIDING

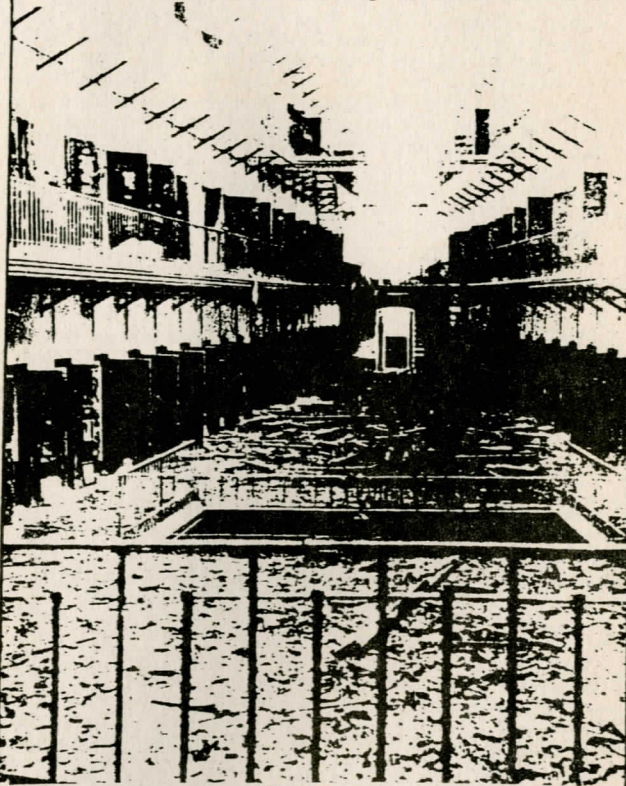
Het voorgaande stuk over Chantal Paternostre werd door ons overgenomen uit B-zeggen dat het op zijn beurt uit het franstalige Alternative Libertaire had. Hoewel het stuk vrij laat na de feiten verschijnt, zijn het nog geen vijgen na Pasen. We plaatsten dit stuk toch nog om de aandacht te vestigen op een aantal vrij duistere (zacht gezegd) zaken en ontwikkelingen.

De CCC en de Bende van Nijvel zorgden bijna gelijktijdig voor een golf van terreur en de daaruit voortvloeiende angstpsychose bij de bevolking. De CCC profileerden zich als politieke (kommunistiese) bommenleggers, de Bende van Nijvel profileerde zich helemaal niet maar moordde er lustig op los (28 doden over 3 jaar). De CCC'ers werden na lang zoeken (wachten?) gevonden, nadat ze eerst de dood van twee brandweerlui in de schoenen geschoven kregen, en werden na een twee jaar lange voorhechtenis en een showproces tot zware straffen veroordeeld. De (apolitieke) Bende van Nijvel werd tot op heden niet gevonden, wel is er al heel wat verwarring rond geweest. Toeval toch, dat een groep die zich als uiterst links profileert wel 'gevonden' wordt, en een niet-politieke groep die in pure parakommandostijl opereert niet gevonden wordt? Toeval, of onwil? Het laatste lijkt steeds waar schijnlijker te worden, nu een ex-rijkswachter van de BOB en de groep Diane onthuld heeft dat een extreem-rechtse groep binnen de rijksmacht sterk betrokken was bij de Bende van Nijvel (1).

Als we de CCC en de Bende van Nijvel in hun Belgiese (n internationale kontekst plaatsen, duiken er teveel 'toevalligheden' op die in de kaart van de rijksmacht en het staatsapparaat spelen om nog te geloven in het fabeltje van gewone kriminaliteit (de Bende) en links terrorisme (CCC) dat Gol ons op de mouw wou spelden. Maar Gol haalde zijn slag thuis, want de gevolgen deden de democratie bepaald geen goed. Daar waren o.a. de militarisering van het rijkswachtersapparaat, het terugschroeven van bepaalde rechten, de Europese anti-terreursamenwerking (in het kader van TREVI en het akkoord van Schengen), de marginalisering en kriminaliserende ring van opposanten, de officiële toepassing van wat in Nederland art 140 en in Duitsland art 129 a heet (lid zijn van een kriminele vereniging), Amerikaanse politiemethoden in België, etc.

Een aantal van die gevolgen kunnen rechtstreeks toegepast worden op het proces van Chantal. Zij werd veroordeeld als lid van CCC en Frap alhoewel noch haar schuld aan de haar tenlastegelegde beschuldigingen, noch haar lidmaatschap van CCC of FRAP bewezen werd. In België is die verdenking van lidmaatschap van een kriminele vereniging nog niet (let wel, nog niet!) in een wetsartikel gegoten, in Nederland en Duitsland gebeurde dat wel reeds. Daar heten die wetten art 140 resp. art 129 a. Daarbij volstaat om verdacht te worden van lidmaatschap van een kriminele vereniging om veroordeeld te worden als effectief lid van die vereniging. En dan is het voldoende om bv. te betogen voor een beter gevangenisregime voor de CCC-verdachten om zelf verdacht te worden van CCC-lidmaatschap en zodoende veroor-

deeld te worden als effectief CCC'er (simpel uitgelegd).

Verder toont de veroordeling van Chantal duidelijk een marginalisering en kriminalisering van (legaal) protest en verzet. De antifascistische betogers in Leuven kunnen er ook van meespreken.

Dan is er ook nog het gesjoemel met bewijsmateriaal, onder het motto: 'is er geen bewijsmateriaal, maak er dan zelf'. Er wordt er een loopje genomen met de geldende rechtsregels. Daar waar men normaal gezien eerst je schuld moet bewijzen vooraleer je te veroordelen, volstond het hier dat Chantal haar onschuld niet (voldoende) kon aantonen om schuldig bevonden te worden. Guilty 'till proven innocent. En dan is er ook nog het showproces dat voor de media werd opgevoerd, de onmenselijke gevangenisomstandigheden die verdachten voor het proces moesten breken (mentaal en fysiek), ...

En ga zo maar door. Weinig ruimte voor optimisme wat betreft het magiese jaartal 1992, de éénmaking van het Europese Avondland. In dat opzicht zou het ook interessant zijn het proces van Chantal te vergelijken met het proces van René in Nederland en het proces van Ingrid Ströbl in Duitsland, om dan vast te stellen dat het éénvormig Europees strafrecht, waarnaar men duidelijk streeft, de mobiliteit en de mogelijkheden van de buitenparlementaire oppositie zwaar inkrimpt. En voeg daarbij dan nog de samenwerking van de Europese landen op anti-terreurgebied (vooral de Franse, Duitse en Belgiese inlichtingendienst hebben heel wat informatie uitgewisseld en heel nauw samen gewerkt n.a.v. de processen van CCC, FRAP, en Chantal, en ook daarvoor), en je weet zo dat de repressie allesbehalve vermindert zal.

What are we going to be doing when it's 1992?

5 uit TRENDS, economies tijdschrift

U sage aan boord van een SAA toestel en u merkt het onmiddellijk, dit is Zuid-Afrika. Lachend, vriendelijk, onbepaald, lekker eten, uitstekende wijnen, ruime plaatsen en alle aandacht die u van zo'n gastvrij land kunt verwachten.

Of u in Blue Diamond, fold of Silver Class reist, met in Silver een aantal gunstige excursies. SAA neemt de zorg voor zijn passagiers steeds ter harte. En SAA wil ook meer dan alleen een ticket afleveren. We willen vooral dat u het goed hebt en van het verblijf in ons land geniet. Daarom hebben we een paar verenigings voor onze SAA-passagiers voorbehouden.

Zoals de Sunpass. Daarmee kan u terecht in 67 hotels en vakantievilla's, vanaf 990 BF per nacht per persoon. Altemaal eerste klasse. En dat is een categorie die in Zuid-Afrika nog heel wat betekent.

De berekening is natuurlijk dat u zo veel mogelijk van deze hotels probeert. Dus hebben we nog 2 andere aanbevelingen: autorverhuur vanaf 1.000 BF per dag of een See South Africa ticket dat u recht geeft op 5 binnenlandse SAA vluchten. De prijs: Laag, het lefere dag is er een SAA 747 non stop vlucht van Europa naar

Beleef een stukje Zuid-Afrika met SAA.

Johannesburg. Op zaterdag? Kom samen met uw partner en knoop er een paar dagen van rust en ontspanning aan.

Als luxe hotels, lekker eten en de allerbeste wijnen op uw vakantie menu staan, zijn overgaten stranden niet mogen ontbreken. Indrukwekkende landschappen en wildparken met exotische dieren het pas compleet maken en er blijft ook nog wat geweldige sportfaciliteiten zijn, kom dan naar Zuid-Afrika. Want dat en nog veel meer vindt u er. En met SAA is dat niet met veel.

SAA
SOUTH AFRICAN AIRWAYS
Shell Building
Ravensteinstraat 60, bus 17
1000 Brussel
Tel. 02/612.31.37

ZUID-AFRIKA, HET AARDSCHE PARADIJS

APARTHEID

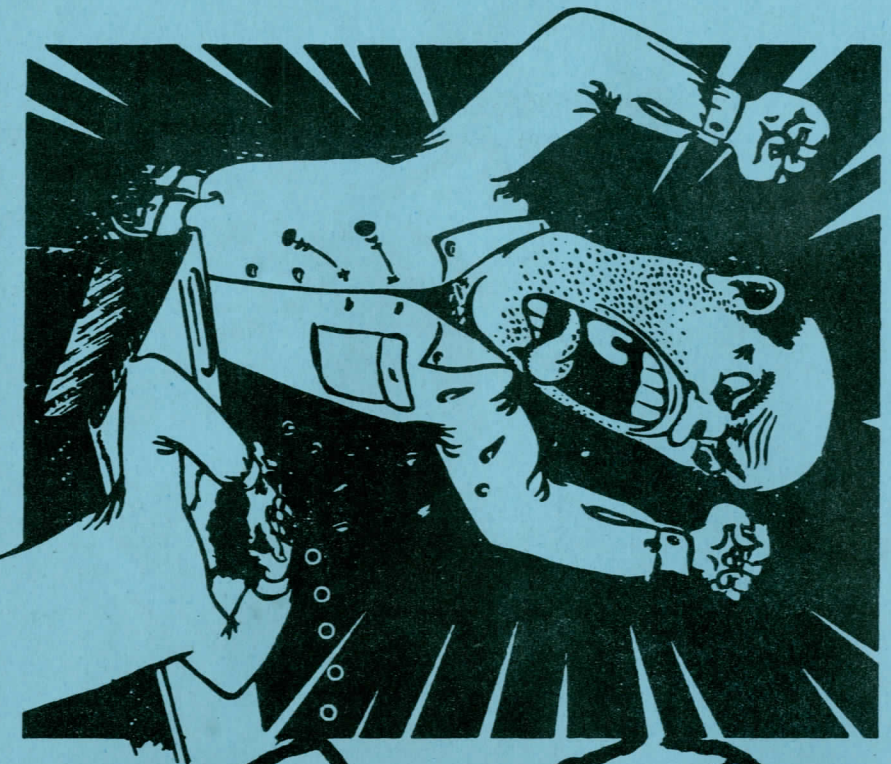
BOYKOT

SHUTTLE

een initiatief van ROZE GEWEERTJE, STAATSVRIJ SEKRETARIAAT
voor LUSTBEVRIDING en LEKKER VIEZE, STOUTE en SPANNENDE zaken

van **SPIJBELEN**
word je

DOOF !!!

... dat zou dan SOMS
niet eens een
SLECHTE ZAAK
ZIJN ...

(EDU)

liever **DOOF** dan de kastreerd